

GORSKI

popotnik

Revija planinskega društva LPP
Leto XL, avgust 2020

št.

2

UVODNIK	4
KAM GREMO	5
JEREBICA, sobota, 5. 9. 2020	5
STORŽIČ, sobota, 19. 9. 2020	5
SREČANJE OB 40-LETNICI POBRATENJA PLANINSKIH DRUŠTEV SPD TRST IN PD LPP - PRESTAVLJENO NA NEDELJO, 20. SEPTEMBRA 2020	6
MEDNO, 1. DEL OKOLI LJUBLJANE, sobota, 26. 9. 2020	6
PD LPP VABI NA IZLET V NEZNANO, sobota, 3. 10. 2020	6
BLEJSKA KOČA – DEBELA PEČ NAD LIPANCO, sobota, 10. 10. 2020	7
DOBRUNJE – 2. DEL OKOLI LJUBLJANE, sobota, 24. 10. 2020	8
KOSTANJEVA NEDELJA S SLOVENSKIM PLANINSKIM DRUŠTVOM TRST, nedelja, 8. 11. 2020	8
VERTOVČEVA POT, sobota, 14. 11. 2020	8
PENTLJA – 3. DEL, KROŽNA, sobota, 21. 11. 2020	9
PREDNOVOLETNO SREČANJE ČLANOV PD LPP PR` MEHAČK, sobota, 12. 12. 2020	10
VELIKI VRH V KOŠUTI, sobota, 19. 12. 2020	10
KOMNA (1520 m), sobota, 9. 1. 2021	11
30. NOČNI ZIMSKI POHOD NA POLHOGRAJSKO GRMADO, petek, 15. 1. 2021	11
3. TRADICIONALNI POHOD NA PLANINO PRI JEZERU, sobota, 23. 1. 2021	12
VELIKA PLANINA – GRADIŠČE, sobota, 6. 2. 2021	12
ROBLEKOV DOM POD BEGUNJŠČICO, sobota, 20. 2. 2021	13
STROKOVNI ČLANKI	14
KORONAVIRUS, SARS COVID-19, ALI PA KAR VUHANČEK	14
TURISTIČNI BONI SO SE UVELJAVILI TUDI NA NAŠI KOČI	14
REZERVACIJSKI SISTEM KOČE NA PLANINI PRI JEZERU	15
PROMETNI REŽIM V BOHINJU	17
MLADINSKI KOTIČEK	21
MLADI PLANINCI OSKARJA KOVAČIČA na izletu na BOČ (978 m)	21
KJE SMO BILI	23
PEŠ IZ LJUBLJANE NA PLANINO PRI JEZERU, 24.–28. 6. 2020	23
ZANIMIVOSTI	26
DELOVNA AKCIJA 16.–17. 5. 2020	26
NOVE OGRAJE NA NAŠI KOČI	26
PLANINARJENJE PO VRHOVIH OTOKOV	29
VRH JULIJCEV – IZBOLJŠANJE STANJA VRST IN HABITATNIH TIPOV V TNP	33
POGOVOR Z NOVO OSKRBNISKO EKIPO KOČE NA PLANINI PRI JEZERU	34
RAZMIŠLJANJA OB HOJI	36
V SPOMIN LOJZE – GIGI ABRAM (1933–2020)	36
ZAPUSTIL NAS JE JURE REYA, NAŠ ČLAN IN PRIZADEVEN UDELEŽENEC NAŠIH IZLETOV	38
OGLAS	39
IZLETI PD LPP 2020/21	40

GORSKI

Popotnik

Leto XL/ št. 2, avgust 2020

ISSN 2232-397X.

Natisnili smo: 250 izvodov

Izdaja:

PLANINSKO DRUŠTVO LPP

Celovška cesta 160

1000 Ljubljana

Tel.: 01 58 22 751

gsm: 031 259 156

mail: pdlpp1974@gmail.com

url: <http://www.pdlpp.si>

Uradne ure: vsak četrtek

od 14:00 do 18:00

Zanj:

TOMO RUSIMOVICH, predsednik

Prispevke pošiljati na:

silva.papez@lpp.si

Odgovorni urednik:

TOMO RUSIMOVICH

Uredniški odbor:

TOMO RUSIMOVICH

BOJANA BURNIK

HELENA NOVAK

Tehnično uredništvo:

SILVA PAPEŽ

GREGOR GERČAR

Jezikovni pregled:

SILVA PAPEŽ

EMILIJA VRABER

Zunanji sodelavec:

TISKARSKI ŠKRAT

Oblikovanje in prelom:

MATEJA JURKOVIČ

Grafična priprava za tisk in tisk:

PARTNER GRAF D.O.O.

Fotografija na naslovnici: Planike

Foto: Sonja Modlic

DELOVANJE NAŠEGA DRUŠTVA V ČASU PANDEMIJE KORONAVIRUSA

TOMO RUSIMVIČ

Pandemija nove koronavirusne bolezni (COVID-19), ki je izbruhnila decembra 2019 na Kitajskem, se je v Slovenijo prvič potrjeno razširila 4. marca 2020, ko je bil odkrit prvi okuženi. Novico je sporočil takratni predsednik vlade v odstopu Marjan Šarec. Okužena oseba je v Slovenijo prišla iz Maroka preko Italije. Takrat se nihče ni zavedal resnosti situacije, govorili smo, da je to nova oblika gripe, ki »itak« pride vsako leto in povzroči tudi nekaj smrtnih primerov bolezni. Vendar ni bilo tako, resnost nove bolezni so v naši okolici prvi zaznali v severni Italiji v deželi Lombardija. Najhuje se je virus razširil v mestu Bergamo, kjer je bilo dnevno nekaj sto mrtvih.

V Sloveniji je bila epidemija razglašena 12. marca; tudi naš odsek za izletništvo je s tem dnem objavil, da so vsi naši planinski izleti do nadaljnjega odpovedani. Tudi naša društvena pisarna je do nadaljnjega zaprla svoja vrata. Obe novici smo objavili na spletni strani društva in naročili vratarju, naj morebitne obiskovalce četrtkovih uradnih ur pisarne zavrne. Imeli smo srečo, da smo pred izbruhom koronavirusa opravili redni letni občni zbor in izpeljali postopek za izbiro novega oskrbnika.

Gospodarski odsek je imel navado, da je zunaj sezone vsak mesec opravil kontrolni obisk naše planinske postojanke in preveril, če je vse tako, kot mora biti. Ukrep prepovedi gibanja med občinami je skoraj prekinil to prakso. Pozanimal sem se pri policiji, kako bi v marcu opravili kontrolni obisk našega objekta, pa so mi dejali, da rabim uradni potni nalog z opisanim namenom potovanja. Napisal sem si »uradni« potni nalog z namenom potovanja: mesečna kontrola objekta Koča na Planini pri Jezeru in kontrola solarnega sistema (akumulatorjev itd.). Navadno smo na te kontrolne ogleda hodili dva ali trije, tokrat pa sem se odpravil kar sam. Tako čudnega občutka pri zimskem obisku naše postojanke še nisem imel; pripravljen sem bil, da me ustavi policija in preveri moj potni nalog in

namen potovanja, pa me k sreči nihče ni ustavil in sem se brez obveznega postanka v bifeju »Parlament« v Stari Fužini pripeljal na Planino Blato in od tam šel peš naprej na našo postojanko. Snega je bilo na planini še kar precej in jezero je bilo še zamrznjeno. Z objektom je bilo vse v redu in tudi akumulatorji so bili polni, ker se je sneg že splazil s solarnih kolektorjev. Pomislil sem, da je naša koča idealna za zaščito pred virusom in da bi v njej brez problema zdržal 14 dni v karanteni. Tudi pot nazaj je potekala brez ustavljanja in potni nalog ni bil preverjen.

Maja so se začele prve akcije za pripravo koče na sezono (čiščenje rezervoarjev, montaža črpalk in zagon vodovodnega sistema). Zamenjali smo tudi ograjo in prerazporedili klopi okoli koče, nasadili rože v korita, počistili sobe, tako da je bilo v začetku junija vse pripravljeno za otvoritev. Ker so nam letos odpadli junijski tabori za otroke iz vrtca H. C. Andersena in otroke iz SPD Trst, smo se odločili, da kočo odpremo šele v soboto, 13. junija. V soboto, na dan otvoritve, se je okoli koče kar trlo ljudi, ki so izkoristili lep dan in hoteli malo zadihati po mesecih epidemije, ki še traja, a jo izlet v naravo malo ublaži. Ekipa je morala takoj pričeti z delom, čeprav je bilo predvideno odprtje koče šele v nedeljo. Usposobili smo blagajno in pijača ter kava sta hitro našli kupce.

Letos moramo poslovanje koče prilagoditi ukrepom NIJZ, zato je poslovanje malo drugačno: omejitve po sobah, razkuževanje, nošenje zaščitnih mask itd. Za sedaj nam gre kar dobro, upam, da bomo uspešno speljali tudi glavno planinsko sezono. Opažamo pa tudi, da tujci praktično vsi vstopajo v kočo z zaščitno masko, domače planince pa je treba včasih opozoriti na razdaljo in zaščitno masko.

V drugi polovici maja smo zopet odprli društveno pisarno pod posebnimi pogoji pristopa: le en obiskovalec v pisarni, razkuževanje, zaščitne maske itd. V juliju smo tudi znova začeli izvajati izlete z ustreznimi zaščitnimi ukrepi.

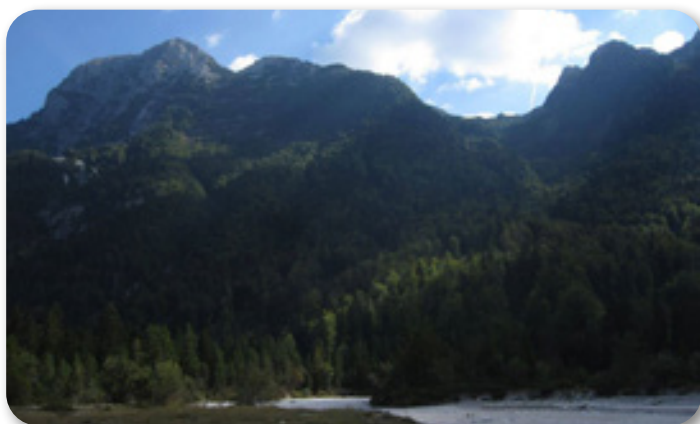
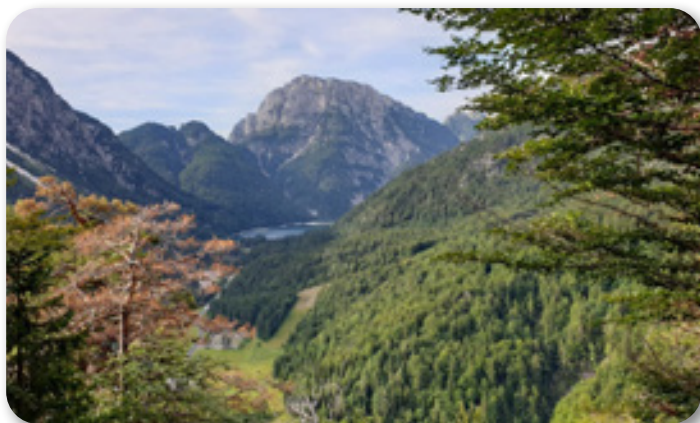
Tako lahko rečemo, da v danih razmerah upoštevamo priporočila in delamo v skladu z navodili. Uvedli smo tudi e-rezervacijski sistem, o katerem pišemo v tej številki, in upamo, da bomo sezono na koči uspešno zaključili ter vsaj pokrili stroške poslovanja. Vsem članom društva, oskrbniški ekipi in vsem obiskovalcem koče želim varno planinsko sezono in ostanite zdravi! Verjetno pa se vsi zavedamo, da še nekaj časa ne bo tako, kot je bilo.

JEREBICA, sobota, 5. 9. 2020

STANISLAV KRAGELJ

Zbornno mesto: ob 6.00 pred sedežem PD LPP na Celovski cesti 160 v Ljubljani
Izhodišče: Jezerska dolina (989 m)
Cilj: Jerebica (2126 m)
Zahtevnost: zahtevna tura
Čas hoje: 8 h
Način prevoza: kombi in osebni avtomobili
Priporočena oprema: pohodne palice, udobni gorniški čevlji, oblačila, primerna vremenu in letnemu času, zaščita za sonce/dež/veter, malica in pijača iz nahrbtnika, članska izkaznica – plačana članarina PZS za tekoče leto 2020

Obvezna oprema: zaščitna maska

Kratek opis:

S parkirišča v Jezerski dolini gremo po gozdni poti na Jezersko sedlo in se usmerimo na vrh Jerebice.

Povratek po poti vzpona.

Prijave in rok za prijavo: društvena pisarna ali Nina Miklič, tel.: 031/259-156, do četrтка, 3. 9. 2020.

STORŽIČ, sobota, 19. 9. 2020

STANISLAV KRAGELJ

Zbornno mesto: ob 6.00 pred sedežem PD LPP na Celovski cesti 160 v Ljubljani
Izhodišče: Dom pod Storžičem (1123 m)
Cilj: Storžič (2132 m)
Zahtevnost: zelo zahtevna tura
Čas hoje: 8 h
Način prevoza: kombi in osebni avtomobili
Priporočena oprema: pohodne palice, čelada, varovalni komplet s pasom, udobni gorniški čevlji, oblačila, primerna vremenu in letnemu času, zaščita za sonce/dež/veter, malica in pijača iz nahrbtnika, članska izkaznica – plačana članarina PZS za tekoče leto 2020

Obvezna oprema: zaščitna maska

Kratek opis:

S parkirišča gremo po cesti do Doma pod Storžičem in se usmerimo na gozdno pot v smeri Storžiča.

Povratek po poti čez Škarjev rob.

Prijave in rok za prijavo: društvena pisarna ali Nina Miklič tel.: 031/259-156, do četrтка, 17. 9. 2020

SREČANJE OB 40-LETNICI POBRATENJA PLANINSKIH DRUŠTEV SPD TRST IN PD LPP - PRESTAVLJENO NA NEDELJO, 20. SEPTEMBRA 2020

TOMO RUSIMOVIČ

V prvem letošnjem Gorskemu popotniku smo napovedali veliko praznovanje 40. obletnice pobratenja med Slovenskim planinskim društvom Trst in Planinskim društvom LPP na Planini pri Jezeru, toda korona nam je dodobra prekrižala načrte. S predsednico SPD Trst Marinko Pertot sva skupaj ugotovila, da, glede na razmere, ne bo mogoče izpeljati dogodka, kot smo si ga zamislili. Malo sva modrovala, če bi mogoče v predvidenem roku srečanja izvedli le potrditev pobratenja (podpis svečane listine ob 40. obletnici pobratenja, ki bi se ga udeležili le delegaciji obeh društev). To namero sva kmalu opustila, ker se lahko razmere hitro spremenijo in tudi to ne bi bilo mogoče.

Dogovorila sva se, da se dogodek prestavi na 20. september, razvoj dogodkov v zvezi s pandemijo pa bo sproti narekoval, kako bomo izvedli srečanje. Mogoče se bomo kljub temu zbrali v manjšem številu (do 50) ob vseh zaščitnih ukrepih, ki jih predpisuje NIJZ, mogoče se bosta na koči na Planini pri Jezeru srečali le delegaciji obeh društev, ali pa bomo morali vse skupaj prestaviti na naslednje leto. Kdo bi vedel?

Zaradi vsega navedenega predlagam, da spremljate našo spletno stran <http://www.pdlpp.si/> ali FB profil <https://www.facebook.com/planinskodrustvolpp/>, kjer bomo objavili dogodek (če bo), ali pa teden pred predvidenim datumom srečanja pokličete v društveno pisarno in izveste, kako in kaj.

MEDNO, 1. DEL OKOLI LJUBLJANE, sobota, 26. 9. 2020

STANISLAV KRAGELJ

Zborna mesto: Medno, ob 7.30

Izhodišče: Medno

Cilj: Grmada–Šmarna gora–Rašica

Zahtevnost: lahka pot

Čas hoje: 4–5 h

Način prevoza: mestni avtobus LPP (Urbana)

Povratek: mestni avtobus LPP št. 6 proti Ljubljani

Priporočena oprema: pohodne palice, udobni gorniški čevlji, oblačila, primerna vremenu in letnemu času, zaščita za sonce/dež/veter, malica in pijača iz nahrbtnika, članska izkaznica – plačana članarina PZS za tekoče leto 2020

Obvezna oprema: zaščitna maska

Kratek opis:

Iz Medna po cesti in po leseni brvi preko reke Save na Grmado. Nadaljujemo po gozdni poti na Šmarno goro. Ž vrha nadaljujemo skozi gozd proti Rašici in sestop v Črnuče.

PD LPP VABI NA IZLET V NEZNANO, sobota, 3. 10. 2020

VODNIK: NEZNAN

Zborna mesto: ob 7.00 pred sedežem PD na Celovski cesti 160 v Ljubljani (pred LPP-jem)

Kako: avtobus ali društveni kombi ali (in) osebna vozila

Čas hoje: neznan

Oprema: lažja planinska obutev, oblačila, primerna vremenu

Potrebna telesna pripravljenost: povprečna telesna pripravljenost

Višinska razlika: neznana

Stroški izleta: bodo znani ob prijavi

Članska izkaznica: plačana članarina PZS za tekoče leto 2020

Obvezna oprema: zaščitna maska

Drage planinke, dragi planinci, tokrat gremo zopet v neznano, pustite se presenetiti in pojdite z nami. Podrobnosti izleta vam ne moremo izdati, lahko pa opišemo to neznano dogajanje:

- peljali se bomo z avtobusom 103 km;
- obiskali bomo znamenitost z vam znano tematiko;
- nato se bomo odpeljali na neznano domačijo, kjer nam bodo pripravili narezek z neznano vsebino in zraven neznano dobro kapljico, da se malo pokrepčamo;
- sledi obisk še ene znamenitosti, ki vam bo postala znana;
- nazadnje pa nas bodo na neznanem kmečkem turizmu pogostili z dobro kmečko pojedino;
- domov se bomo vrnili ob neznani uri (odvisno od vaše volje in domotožja).

Ljudje ne rabimo veliko, da nam je prijetno: dobra družba, zanimivi kraji in kaj dobrega za želodček; vse to bo na izletu v neznano! Upam, da pride tudi kak znan harmonikar.

Prijave in rok za prijavo: društvena pisarna ali Nina Miklič, tel.: 031/259-156, do četrтка, 1. 10. 2020.

Vabi vas Upravni odbor Planinskega društva LPP

BLEJSKA KOČA – DEBELA PEČ NAD LIPANCO, sobota, 10. 10 2020

FRANC BERGANT – BERGI

Zborni mesto: ob 7.00 pred sedežem PD LPP na Celovški cesti 160 v Ljubljani

Način prevoza: prevoz s kombijem

Izhodišče: Rudno polje (1347 m)

Zahtevnost: lahka označena pot

Čas hoje: 2 h 45 min

Višinska razlika: 325 m do koče, na vrh Debele peči še 332 m

Končni cilj: Debela peč nad Lipanco (1962 m)

Priporočena oprema: planinska oprema, primerna vremenu, pohodne palice

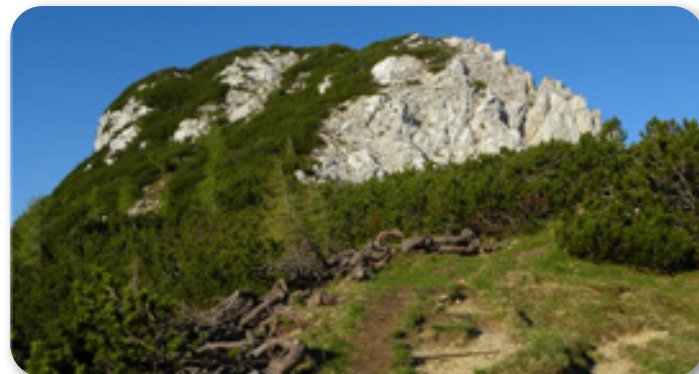
Obvezna oprema: zaščitna maska

Kratek opis:

Razgledni vrh se nahaja nad Blejsko kočo na planini Lipanca. Z vrha, ki se prepadno spušča proti dolini Krme, je lepo viden Triglav s svojimi okoliškimi vrhovi. Proti jugu pod nami vidimo Pokljuko s svojimi planinami in gozdovi.

Prijave in rok za prijavo: društvena pisarna ali Nina Miklič, tel.: 031/259-156, do četrтка, 8. 10. 2020

DEBELA PEČ NAD LIPANCO, 1962 m

DOBRUNJE – 2. DEL OKOLI LJUBLJANE, sobota, 24. 10. 2020

STANISLAV KRAGELJ

Zborni mesto: ob 7.30 na Bavarskem dvoru – pri Kozolcu
Izhodišče: Dobrunje
Cilj: Dobrunje–Urh–Orle–Poljane
Zahtevnost: lahka pot
Čas hoje: 4–5 h
Način prevoza: mestni avtobus LPP št. 13 (Urbana)
Povratek: mestni avtobus LPP št. 5 proti Ljubljani

Priporočena oprema: pohodne palice, udobni gorniški čevlji, oblačila, primerna vremenu in letnemu času, zaščita za sonce/dež/veter, malica in pijača iz nahrbtnika, članska izkaznica – plačana članarina PZS za leto 2020

Obvezna oprema: zaščitna maska

Kratek opis:

Iz Dobrunj po cesti pridemo na Urh. Nadaljujemo po gozdni poti na Orle. Z vrha nadaljujemo skozi gozd proti Poljanam.

KOSTANJEVA NEDELJA S SLOVENSKIM PLANINSKIM DRUŠTVOM TRST, nedelja, 8. 11. 2020

TOMO RUSIMOVIČ, HERMAN REDNAK

Zborni mesto: ob 7.00 pred sedežem društva na Celovski cesti 160 v Ljubljani

Kako: avtobus ali društveni kombi ali (in) osebna vozila

Predviden čas hoje: 2–3 ure

Oprema: lažja planinska obutev, oblačila, primerna vremenu

Potrebna telesna pripravljenost: povprečna telesna pripravljenost

Višinska razlika: neznana

Stroški izleta: bodo znani ob prijavi

Članska izkaznica: plačana članarina PZS za tekoče leto 2020

Obvezna oprema: zaščitna maska

Kratek opis:

Priljubljen izlet, ki ga vsako leto organizirajo naši prijatelji iz SPD Trst, je že konstanta v naših izletniških programih. Tudi letos vabimo vse, ki se radi v dobri družbi sprehodijo po kraški gmajni in občudujejo rdeč ruj, da se udeležijo izleta, ki ima, poleg pohoda, glavni poudarek na druženju s prijatelji, ob dobri jedi in pijači in s pečenim kostanjem za povrhu. Degustirali bomo tudi, kaj je našim prijateljem vinarjem prinesel sv. Martin.

Prijave in rok za prijavo: društvena pisarna ali Nina Miklič, tel.: 031/259-156, do četrta, 5. 11. 2020

VERTOVČEVA POT, sobota, 14. 11. 2020

FRANC BERGANT – BERGI

Zborni mesto: pred sedežem društva LPP na Celovski cesti 160 v Ljubljani ob 7.00.

Način prevoza: prevoz s kombijem

Izhodišče: Ustje
Zahtevnost: lahka označena pot
Čas hoje: 5 h
Cilj: krožna pot (18 km)
Priporočena oprema: glede na vremenske razmere in pohodne palice
Obvezna oprema: zaščitna maska

Kratek opis:

Ostri Vrh je 422 metrov visok hrib, ki se nahaja nad krajem Gaberje, ki leži sredi Vipavskih Brd. Hrib je najbolj obiskana izletniška točka vasi, na njem sta postavljen križ in vpisna knjiga. S hriba se razprostira pogled po vsej Vipavski in Goriški dolini ter čez kraško planoto do morja.

Pot vodi od izhodišča ob vznožju vasi Ustje, skozi Dolenje, do Ostrega vrha, preko Planine, kjer je Matija Vertovec služboval, do Šmarij, kjer je bil rojen ter nazaj na izhodišče na Ustjah.

Pot je dolga približno 18 km, je dobro označena in vodi tudi mimo ponudnikov na Vipavski vinski cesti, ki vas prijazno postrežejo, če se na poti ustavite pri njih. Ob poti je vrsta naravnih in kulturnih spomenikov. Opazujete lahko nahajališča fosilov ob Vipavi, navdušijo vas tipična vipavska naselja, kot je na primer spomeniško zaščiteno središče vasi Šmarje, na razglednih točkah, kot je na primer tista na Ostrem vrhu, pa se vam odpre prečudovit pogled na vso Vipavsko dolino. Pot traja približno 5 ur, če pa si med potjo privoščite kakšen daljši postanek, pa še kaj več.

Matija Vertovec je eden najpomembnejših slovenskih strokovnih piscev 19. stoletja. Rodil se je 28. januarja 1784 v zaselku Jakulini pri Šmarjah na Vipavskem. V duhovnika je bil posvečen leta 1807 v Gorici, kasneje pa je služboval v Vipavi, na Planini in v Šent Vidu, današnjem Podnanosu, kjer je 2. septembra 1851 tudi umrl.

Vertovec je svoje življenjsko poslanstvo uresničeval z izobraževanjem ter moralno in versko vzgojo preprostih ljudi. Iz tega tudi izhaja njegov vsestranski opus. Prvič v slovenskem jeziku pisal o vinogradništvu, vinarstvu in kletarstvu, o uporabni kemiji in o splošni svetovni zgodovini. Leta 1850 je izdal zbirko svojih pridig z naslovom 'Shodni ogovori' in drobno, toda pomembno knjižico 'Sporočilo slovenskim vinorednikom'. Slovenski zgodovinarji utemeljeno domnevajo, da je Prešernu dal pobudo za Zdravljico, Petra Kozlerja pa vzpodbudil k izdelavi Zemljevida slovenskih dežel, ki je izšel leta 1853. Matija Vertovec

je bil za časa svojega življenja cenjen in spoštovan zaradi svojega strokovnega dela in skrbi za majhnega človeka, njihove vsakdanje težave in pričakovanja.

Prijave in rok za prijavo: društvena pisarna ali Nina Miklič, tel.: 031/259-156, do četrтка, 12. 11. 2020

PENTLJA – 3. DEL, KROŽNA, sobota, 21. 11. 2020

STANISLAV KRAGELJ

Zborni mesto: ob 7.15 na Bavarskem dvoru – pri Kozolcu
Izhodišče: Notranje gorice–Rakitna
Cilj: Rakitna–Jezero–Novaška gora–Smrekovc–Podpeč
Zahtevnost: lahka pot
Čas hoje: 8 h
Način prevoza: mestni avtobus LPP št. 6B (Urbana)
Priporočena oprema: pohodne palice, udobni gorniški čevlji, oblačila, primerna vremenu in letnemu času, zaščita za sonce/dež/veter, malica in pijača iz nahrbtnika, članska izkaznica – plačana članarina PZS za leto 2020
Obvezna oprema: zaščitna maska

Kratek opis:

Z Rakitne mimo jezera na Novaško goro. Nadaljujemo po gozdni poti na Smrekovc. Z vrha nadaljujemo proti Podpeči mimo Kavc.

Povratak iz Podpeči, mestni avtobus LPP št. 19B (Urbana) proti Ljubljani.

PREDNOVOLETNO SREČANJE ČLANOV PD LPP PR` MEHAČK, sobota, 12. 12. 2020

TOMO RUSIMVIČ, HERMAN REDNAK

Zborna mesto: ob 8:00 pred sedežem društva na Celovski cesti 160 v Ljubljani

Predviden čas hoje: približno 3h

Zahtevnost: nezahtevno

Oprema: obleka, primerna vremenu: dobra obutev, pohodniške palice (če bo sneg, priporočamo dereze) in obvezna dobra volja

Obvezna oprema: zaščitna maska

Kratek opis:

Več nas bo, bolj lušno bo, sem napisal lani, in tudi za letos velja enako. Z datumom srečanja smo malo pohiteli, da vas ne bomo vabili v božično-novoletnih dneh. Vsi, ki ste se srečanja udeleževali do sedaj, boste zagotovo zopet prišli, tisti, ki pa še niste bili, pa pridite – ne bo vam žal! Vsako leto enako, pa vendar vsako leto malo drugače, kot je po navadi v veselem decembru!

Kot je že v navadi, se bomo na pohod podali po Mačkovem grabnu do Gont, nato pa se bomo preko Polhograjske Grmade spustili do kmečkega turizma Pr`Mehačk. Pot bomo prilagodili zimskim razmeram in vremenu. Po kmečki pojedini nas bo obdaroval Božiček, ki pa nima svojega fonda za darila, zato mora vsak udeleženec prinesiti s seboj darilo v vrednosti 5–10 €. Darila bo Božiček nato razdelil na podlagi žrebanja. Sledi družabni del, izmenjava vtisov o letošnjih planinskih dogodivščinah in načrtovanje novih planinskih podvigov. Upam, da se bomo tudi malo zavrteli ob zvokih harmonike in si zaželeli vesele praznike ter srečno in zdravo novo leto, pa še obilo uspešnih planinskih doživetij.

Prijave in rok za prijavo: društvena pisarna ali Nina Miklič tel.: 031 259 156 do četrтка, 10. 12. 2020.

Vabljeni, da se prednovoletnega srečanja članov Planinskega društva LPP udeležite v čim večjem številu!

*LANSKI BOŽIČEK S PALČKOM,
ČE STE BILI PRIDNI, SPET PRIDE*

VELIKI VRH V KOŠUTI, sobota, 19. 12. 2020

STANISLAV KRAGELJ

Zborna mesto: ob 6.00 pred sedežem PD LPP na Celovski cesti 160 v Ljubljani

Izhodišče: Matizovec

Cilj: Velik vrh (2088 m)

Zahtevnost: zimska tura

Čas hoje: 6 h

Način prevoza: kombi in osebni avtomobili

Priporočena oprema: pohodne palice, udobni gorniški čevlji, oblačila primerna vremenu in letnemu času, zaščita za sonce/dež/veter, malica in pijača iz nahrbtnika. Članska izkaznica – plačana članarina PZS za leto 2020

Obvezna oprema: zaščitna maska

Kratek opis:

S parkirišča gremo po cesti in se usmerimo na gozdno pot proti Robleku in naprej v smeri Velikega vrha v Košuti.

Povratek po poti vzpona.

Prijave in rok za prijavo: društvena pisarna ali Nina Miklič tel.: 031/259-156 do četrtek, 17. 12. 2020

KOMNA (1520 M), sobota, 9. 1. 2021**JANEZ MEDVED**

Zborno mesto: ob 7.00 pred sedežem PD LPP na Celovški cesti 160 v Ljubljani

Način prevoza: prevoz s kombijem

Izhodišče: Savica (653 m)

Čas hoje: 5 ur

Zahtevnost: snežna tura

Oprema: standardna zimska gorniška oprema, čelada, cepin, dereze

Obvezna oprema: zaščitna maska

Kratek opis poti:

Od parkirišča pri Domu pri Savici (653 m) nas pot vodi v ključih do Doma na Komni (1520 m). Pot je dobro vidna in običajno že uhojena.

Vračamo se po isti poti.

30. NOČNI ZIMSKI POHOD NA POLHOGRAJSKO GRMADO, petek, 15. 1. 2021**ORGANIZATOR: PD BLAGAJANA****FRANC BERGANT – BERGI**

Zborno mesto: ob 19.00 pred sedežem PD LPP na Celovški cesti 160 v Ljubljani

Izhodišče: Polhov Gradec

Cilj: Grmada (898 m)

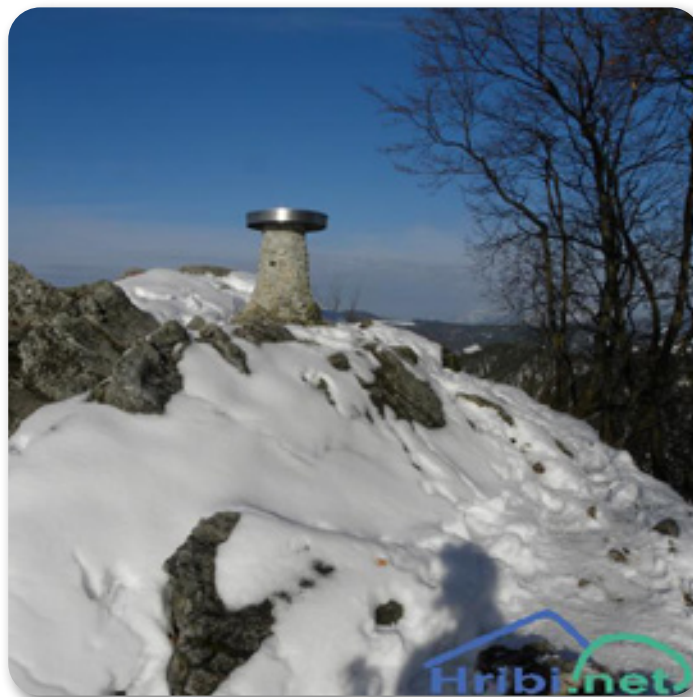
Način prevoza: prevoz s kombijem

Čas hoje: 2 h 45 min

Zahtevnost : snežna tura – označena pot

Oprema: Pohodniška oprema naj bo prilagojena vremenskim razmeram (čelna svetilka, palice in dereze po potrebi)

Obvezna oprema: zaščitna maska

Kratek opis:

Polhograjska Grmada je 898 m visok vrh, ki se nahaja v osrčju Polhograjskih Dolomitov. Z vrha, na katerem se nahajata vpisna skrinjica z žigom ter razgledna plošča, se nam odpre lep razgled po večjem delu zahodne in osrednje Slovenije.

Prijave in rok za prijavo: društvena pisarna ali Nina Miklič tel.: 031/259-156 do četrtek, 14. 1. 2020.

3. TRADICIONALNI POHOD NA PLANINO PRI JEZERU, SOBOTA, 23. 1. 2021

STANISLAV KRAGELJ

Zborni mesto: ob 7.00 pred sedežem PD LPP na Celovski cesti 160 v Ljubljani
Izhodišče: Stara Fužina (551 m)
Cilj: Planina pri Jezeru, 1453 m
Zahtevnost: lahka snežna tura
Čas hoje: 6–8 h
Način prevoza: kombi in osebni avtomobili
Priporočena oprema: pohodne palice, dereze (male derezice), cepin, gamaše, udobni gorniški čevlji, oblačila, primerna vremenu in letnemu času, zaščita za sonce/dež/veter, malica in pijača iz nahrbtnika, članska izkaznica – plačana članarina PZS za leto 2021

Obvezna oprema: zaščitna maska

Kratek opis:

S parkirišča v Stari Fužini gremo po odprtem terenu in se usmerimo na gozdno pot v smeri planine Vogar. Mimo Kosijevega doma na Vogarju (1054 m) nadaljujemo proti planini Blato. S planine po gozdni poti do Planine pri Jezeru.

Povratek na planino Blato in Vogar ali po cesti do Stare Fužine.

Opomba: Na planini bomo imeli zabavno igro z lavinsko žolno. Vadili bomo hojo s cepinom in ustavljanje s cepinom.

Prijave in rok za prijavo: društvena pisarna ali Nina Miklič, tel.: 031/259-156, do četrтка, 21. 1. 2021

VELIKA PLANINA – GRADIŠČE, sobota, 6. 2. 2021

STANISLAV KRAGELJ

Zborni mesto: ob 7.00 pred sedežem PD LPP na Celovski cesti 160 v Ljubljani
Izhodišče: Kranjski Rak (1029 m)
Cilj: Gradišče 1667 m
Zahtevnost: lahka snežna tura
Čas hoje: 6 h
Način prevoza: kombi in osebni avtomobili
Priporočena oprema: pohodne palice, male dereze, gamaše, udobni gorniški čevlji, oblačila primerna vremenu in letnemu času, zaščita za sonce/dež/veter, malica in pijača iz nahrbtnika, članska izkaznica – plačana članarina PZS za leto 2021

Obvezna oprema: zaščitna maska

Kratek opis:

S parkirišča Kranjski Rak gremo po cesti in se usmerimo na gozdno pot, ki nas vodi mimo Gojske planine do Domžalske koč. Čez planšarsko naselje nadaljujemo do Marije Snežne in naprej na Zeleni rob. Nato se povzpne na Gradišče 1667 m.

Povratek na Kranjski Rak.

Prijave in rok za prijavo: društvena pisarna ali Nina Miklič, tel.: 031/259-156, do četrтка, 4. 2. 2021

ROBLEKOV DOM POD BEGUNJŠČICO, sobota, 20. 2. 2021

STANISLAV KRAGELJ

- Zbornο mesto:** ob 7.00 pred sedežem PD LPP na Celovški cesti 160 v Ljubljani
- Izhodišče:** Draga
- Cilj:** Roblekov dom pod Begunjščico (1478 m)
- Zahtevnost:** lahka snežna tura
- Čas hoje:** 6 h
- Način prevoza:** kombi in osebni avtomobili
- Priporočena oprema:** pohodne palice, dereze (male derezice), cepin, gamaše, udobni gorniški čevlji, oblačila primerna vremenu in letnemu času, zaščita za sonce/dež/veter, malica in pijača iz nahrbtnika, članska izkaznica – plačana članarina PZS za leto 2021
- Obvezna oprema:** zaščitna maska

Kratek opis:

S parkirišča v Dragi se po cesti in gozdni poti preko Poljške planine povzpneмо do Roblekovega doma.

Povratek po isti poti v Drago.

Prijave in rok za prijavo: društvena pisarna ali Nina Miklič, tel.: 031/259-156, do četrтка, 18. 2. 2021.

KORONAVIRUS, SARS COVID-19, ALI PA KAR VUHANČEK

IRENA PEČAVAR ČARMAN

Ko smo mislili, da nas nič več ne more presenetiti, nas je v zadnjih mesecih preteklega leta dosegla vest, da se je tam daleč na vzhodu pojavila neka nova bolezen. Začelo naj bi se v Vuhanu, na tržnici. Vuhan je glavno mesto province Hubej v Ljudski republiki Kitajski in ima okoli 11 milijonov prebivalcev. Špekuliralo se je tudi, da so vse to zakuhal Američani. Pravzaprav je vseeno, kje se je bolezen začela, zelo hitro se je širila z vzhoda naprej proti Evropi in kasneje proti Ameriki in Afriki.

24. februarja se je tudi pri nas že nekaj govorilo, pravzaprav bolj ugibalo, ali bo bolezen dosegla tudi nas, obnašali smo se bolj tako kot »nejeverni Tomaži«. Ko sem še isti dan začela za službo iskati zaščitne maske, vezirje, zaščitna oblačila, razkužila za roke in za površine ne boste verjeli, da se je vse to še dalo kupiti pri veletrgovcih, sicer v omejenih količinah, a po normalnih cenah. No, vezirje smo kupili, pa kar tiste za gozdarje, so malo bolj veliki, ampak važna je zaščita in ne lepota. Potem sem pa še po nekih zelo prijateljskih vezah dobila 10 vezirjev za enkratno uporabo iz Avstrije. Gledali smo jih zelo spoštljivo in jih še vedno hranimo za »hude čase«. S strahom smo čakali, kdaj pride, pa je prišel tudi k nam v Slovenijo, VUHANČEK, tako smo ga poimenovali.

V medijih se je začelo govoriti o znakih bolezni, o tem, kako se bolezni obvarujemo, o številu obolelih, kasneje tudi o številu umrlih. Življenje se je skoraj ustavilo, na cestah ni bilo nobenih zastojev, iz naše ulice sva 4 tedne hodila v službo samo midva s sinom, ker pač oba delava v zdravstvu. Dnevi so tekli, novinarske konference so se vrstile ena za drugo, s takimi in drugačnimi informacijami, prišlo je poletje, vsi smo bili željni dopusta, hrepenenja po morju, hrepenenja po skalah, jeklenicah, po sončnem zahodu in seveda po druženju s prijatelji, sorodniki ali pa s sorodnimi dušami. Se spomnite tistega nastopa gospoda Kacina, ko je dejal, da bo še čas, ko se bomo družili na klopcah.

Mogoče pa je sedaj tisti čas prišel; vendar – bodimo odgovorni, kjerkoli smo, spoštujmo navodila NIJZ-a, spoštujmo priporočila Gorske reševalne službe, v planinskih kočah se obnašajmo po navodilih oskrbnikov in oskrbnic ter ostalega osebja, ki se trudi, da se tudi to leto naužijemo vsaj nekaj gorskih lepot.

Umivanje rok je ena izmed glavnih »zapovedi« tega

poletja. Koliko časa si jih umivamo? Odgovor je, toliko časa, da 2 krat zapojemo pesmico Ringa, ringa, raja.

Ostanite zdravi.

TURISTIČNI BONI SO SE UVELJAVILI TUDI NA NAŠI KOČI

TOMO RUSIMOVICH

Dopusti so pred vrati in marsikdo bo poletne dneve preživel tudi na slovenskih planinah. Še posebno, ker bo mogoče turistične bone izkoristiti tudi v večini planinskih koč. Bon, ki bo unovčljiv za nastanitev ali za nastanitev z zajtrkom, bo deljiv in se bo lahko unovčeval v večkratnih zneskih. »Na Planinski zvezi Slovenije smo tega zelo veseli in si želimo, da bi se čim več Slovencev letos odločilo počitnice preživeti v objemu gora,« pravi generalni sekretar PZS **Matej Planko**.

V naši koči smo takoj po odprtju poskrbeli za možnost, da obiskovalci pri nas unovčijo turistične bone. Koča je bila že v preteklosti registrirana kot nastanitveni objekt, zato smo morali le avtorizirati našega oskrbnika Dušana, da se je lahko prijavil v aplikacijo FURS-a in začel unovčevati bone. Dobili smo tudi že prvo nakazilo FURS-a za registrirane bone. Do konca julija smo unovčili za skoraj 6.000 € turističnih bonov, ki jih je koristilo nekaj čez 100 planincev. Obrazec za unovčitev bona imamo na naši koči, gost pa mora s sabo prnesti le osebno izkaznico in fotokopijo tega dokumenta. Oba dokumenta mora imeti oskrbnik v svoji evidenci za primer inšpekcijskega nadzora finančne uprave. Tu se je malo zapletalo, ker nekateri niso imeli fotokopije osebne dokumenta in so jo naknadno pošiljali po e-pošti. Vendar smo tudi to rešili in kupili tiskalnik, ki je obenem tudi fotokopirni stroj, tako da lahko na samem mestu naredimo fotokopijo in zadeva je urejena.

Za koriščenje bona na naši planinski koči potrebujete:

- *fotokopijo osebne dokumenta (obe strani osebne izkaznice),*
- *obrazec **Priloga 1** za unovčenje bona boste dobili pri našem oskrbniku,*
- *ostale obrazce za prenos bona med člani družine (2,3 in 4) pa izpolnite in prinesite s seboj.*

Vse naše člane, njihove družine in znance vabimo, da izkoristijo možnost unovčitve turističnih bonov na naši koči in preživijo del dopusta v prelepem svetu Fužinskih planin.

Portal za vnos Turističnih bonov

REZERVACIJSKI SISTEM KOČE NA PLANINI PRI JEZERU

TOMO RUSIMOVIČ

V lanskem letu so na jesenskem posvetu PZS prvič objavili novico, da se pogovarjajo o nakupu pravic do uporabe (licence) rezervacijskega sistema za planinske koče. Imeli smo tudi predstavitev tega sistema iz prve roke, predstavil ga je oskrbnik koče iz Avstrije. Povedal nam je, da je z rezervacijskim sistemom zelo zadovoljen in mu precej olajša delo z rezervacijami prenočišč. Sistem že nekaj let uporabljajo v Avstriji, Nemčiji, Italiji in Švici in je v njega vključeno preko 400 koč. Predvidoma se bodo pri nas v rezervacijski sistem med prvimi vključile koče: Aljažev dom v Vratih, Dom Planika, Dom Valentina Staniča, Koča na Doliču, Koča na Planini pri Jezeru, Pogačnikov dom na Kriških podih, Poštarski dom na Vršiču, Prešernova koča na Stolu, Vodnikov dom na Velem polju in Zasavska koča na Prehodavcih, kasneje pa verjetno še druge.

Upravni odbor našega društva je soglasno podprl mojo pobudo, da se med prvimi vključimo v rezervacijski sistem, in priprave so se pričele. Podpisali smo pogodbo s PZS in začeli prevajati pomembnejše podatke o naši koči, ki so v štirih jezikih na voljo v spletni aplikaciji, in sicer v nemščini, angleščini, italijanščini in seveda slovenščini. Osnovne podatke o lokaciji, posebnostih koče itd. so nam v spletno stran vnesli na PZS, nato pa smo določene podatke dopolnili še sami. Spletna stran REZERVACIJE je dostopna z naše spletne strani in s spletne strani PZS, kjer morate poiskati našo kočo

in klikniti na gumb Rezervacije. Naša tajnica Nina, ki je že od lanske jeseni zbirala rezervacije za letošnjo sezono, je naredila seznam rezervacij in oskrbnik je v sistem vnesel vse rezervacije, ki smo jih že potrdili. Zaradi izrednih razmer v času pandemije smo v sistem dali le možnost rezervacije za 50 ležišč (čeprav jih ima koča 80). Ko smo našo kočo aktivirali v rezervacijskem sistemu, so najprej pričele prihajati rezervacije iz tujine, v zadnjem času pa tudi domači planinci prav nič ne zaostajajo. Tudi v primeru, če oskrbnik prejme rezervacijo po telefonu, jo sam vpiše v rezervacijski sistem. Naša tajnica vsem, ki bi preko e-pošte še vedno radi rezervirali prenočišče, pošlje povezavo in jim svetuje, naj si rezervacijo uredijo preko spletne aplikacije

https://alpsonline.org/reservation/calendar?hut_id=359

Ker imamo v naši koči le sobe z več ležišči (8 sob z 8 do 12 ležišči), si vnašalec rezervacije ne more izbirati sobe, temveč le rezervira število ležišč v želenem terminu. V spletno aplikacijo vpiše, ali bo koristil samo prenočišče ali polpenzion, lahko izbere posebnosti glede hrane (vegetarijansko, vegansko, alergije itd.), število otrok do 12. leta in druge informacije, ki jih želi sporočiti oskrbniku. Nato vpiše še svoje kontaktne podatke (ime in priimek, naslov, telefon, e-poštni naslov) in potrdi vnos rezervacije. Takoj po potrditvi sistem uporabniku sporoči, da je prejel podatke za rezervacijo, ki naj jih še enkrat preveri in potrdi rezervacijo najkasneje v dveh urah od prvega vnosa. S to potrditvijo je rezervacija dokončna. Oskrbnik vidi tako rezervacijo z vsemi podatki, ki so bili vneseni. Ko so rezervirana že vsa prenočišča, ki jih dajemo v avtomatsko rezervacijo (trenutno je nastavljeno na 50 ležišč), se naslednja rezervacija vpiše na čakalno listo in se v primeru sprostitev ležišč (odpovedi katere od rezervacij) ta rezervacija potrdi.

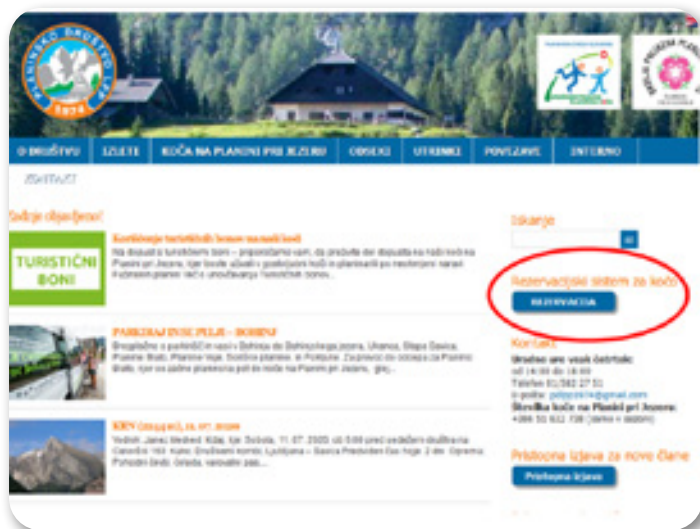
Rezervacijski sistem je prilagojen posebnostim planinskih koč in bo bistveno olajšal rezervacijo prenočišč tako obiskovalcem planinskih koč kot tudi oskrbnikom. Obiskovalci bodo lahko preko spleta v vsakem trenutku videli zasedenost koč, vključenih v rezervacijski sistem, tako da bodo lažje načrtovali svoje planinske pohode in se s tem izognili tveganju, da ne bodo dobili prenočišča. Po prvi uspešni rezervaciji sistem ob drugi rezervaciji ponudi uporabniku tudi osebno registracijo v sistem in mu na ta način omogoči dostop do vseh koč, ki so v sistemu (izbira države in koče).

A uvedba rezervacijskega sistema bo prinesla tudi več odgovornosti obiskovalcem. V primeru prepozne

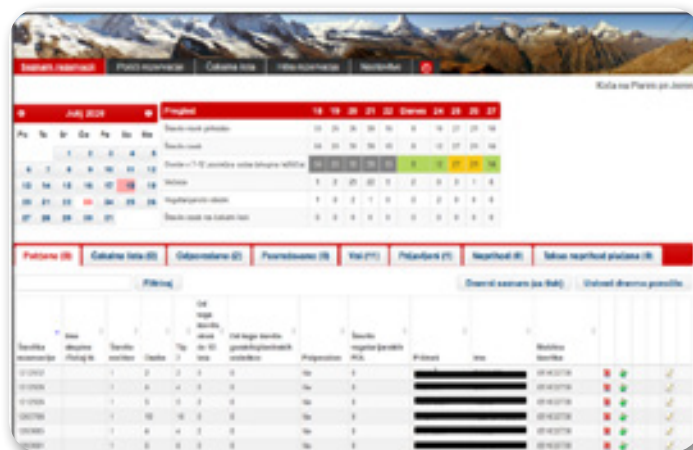

odpovedi bodo gosti soočeni s finančnimi posledicami, kar je sicer običajna praksa pri rezervaciji nočitev pri ponudnikih v dolini. Ta opcija za sedaj še ni vklopljena, ker rezervacijski sistem uporablja brezgotovinsko plačevanje, ki ga moramo v Sloveniji še registrirati. Ko bo ta opcija vključena, bo moral vsak naročnik rezervacije v sistem vpisati tudi številko svoje kreditne kartice, in če ne bo dva dni pred prihodom preklical rezervacije (preko spletne aplikacije), mu bo sistem za vsako rezervirano ležišče odtegnil 10 € (enoten dogovor na PZS).

Nacionalni inštitut za javno zdravje je za planinske kočje izdal posebna priporočila glede higiene in spanja, po katerih bo režim spanja v kočah urejen. Tako bosta v eni sobi lahko spali največ dve osebi oziroma več ljudi, če bodo iz istega gospodinjstva, ali če bo več ljudi skupaj na poti, torej skupina prijateljev na pohodu ali skupina na društvenem izletu. Ker bo zaradi tega v planinskih kočah manj razpoložljivih prenočitvenih kapacitet, PZS priporoča dobro načrtovanje izleta in pravočasne rezervacije spanja, še posebno ob načrtovanem koriščenju turističnih bonov.

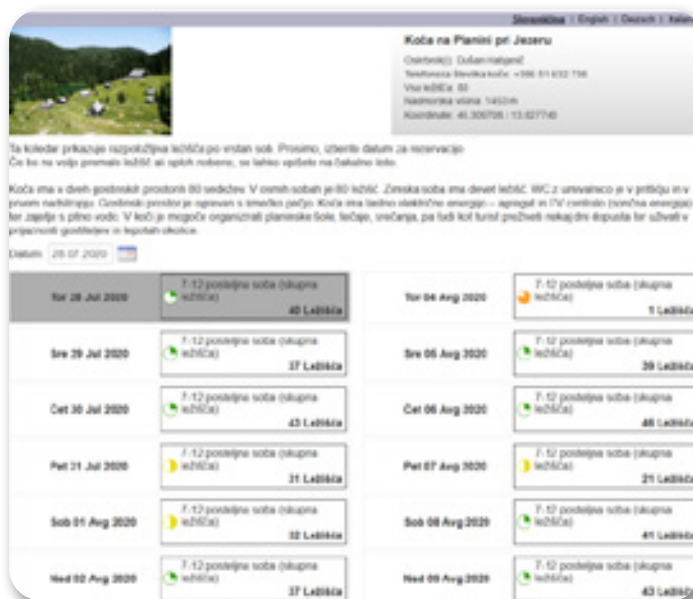
Dostop do rezervacije z naše spletne strani

Spletna stran, kot jo vidi oskrbnik

Planinske zveze, ki uporabljajo rezervacijski sistem

Spletna stran rezervacijskega sistema, kot jo vidi uporabnik

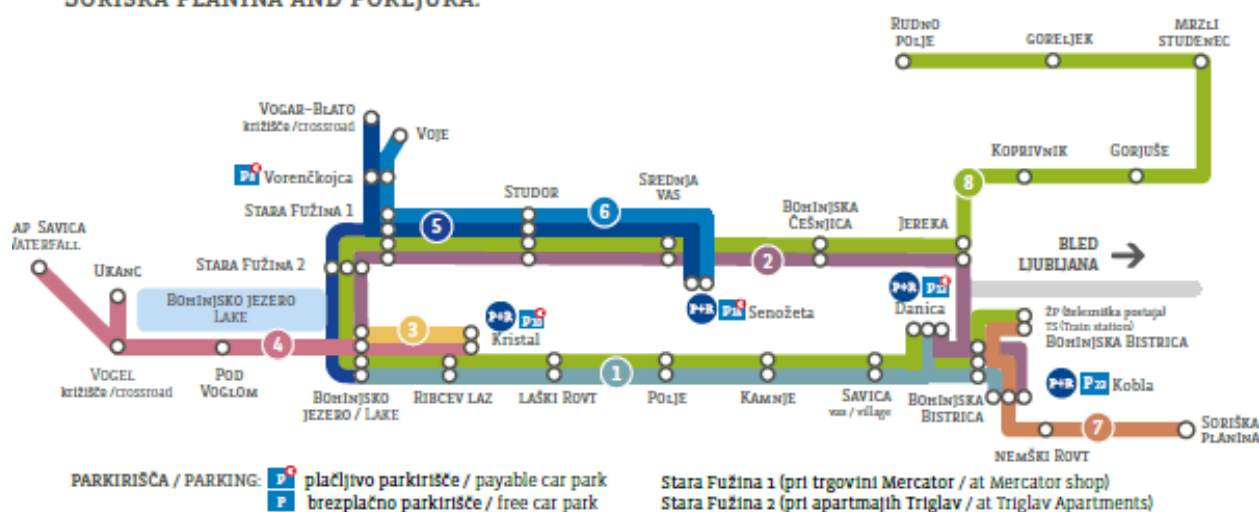
PARKIRAJ IN SE PELJI PARK AND RIDE

JULIAN ALPS
TRIGLAV NATIONAL PARK

**BREZPLAČNO S PARKIRIŠČ IN VASI V BOHINJU
DO BOHINJSKEGA JEZERA, UKANCA, SLAPA SAVICA, PLANINE BLATO,
PLANINE VOJE, SORIŠKE PLANINE IN POKLJUKA.**

**FREE OF CHARGE FROM CAR PARKS AND VILLAGES TO LAKE BOHINJ,
UKANC, SAVICA WATERFALL, BLATO PASTURE, VOJE PASTURE,
SORIŠKA PLANINA AND POKLJUKA.**

- 1** BOHINJSKA BISTRICA–BOHINJSKO JEZERO / LAKE–BOHINJSKA BISTRICA
(via Spodnja dolina / via Lower Bohinj Valley), 20. 6.–27. 9. 2020
- 2** BOHINJSKA BISTRICA–BOHINJSKO JEZERO / LAKE–BOHINJSKA BISTRICA
(via Zgornja dolina / via Upper Bohinj Valley), od konca zapore ceste do 27. 9. 2020
from the end of road block in the Upper Bohinj Valley until 27 Sept 2020
- 3** RIBČEV LAZ (KRISTAL)–BOHINJSKO JEZERO / LAKE–RIBČEV LAZ (KRISTAL), 20. 6.–27. 9. 2020
- 4** RIBČEV LAZ (KRISTAL)–UKANC–SLAP SAVICA / SAVICA WATERFALL–RIBČEV LAZ (KRISTAL)
20. 6.–27. 9. 2020
- 5** SREDNJA VAS (SENOŽETA)–BLATO–SREDNJA VAS (SENOŽETA), 20. 6.–27. 9. 2020
- 6** SREDNJA VAS (SENOŽETA)–VOJE–SREDNJA VAS (SENOŽETA), 20. 6.–27. 9. 2020
- 7** BOHINJSKA BISTRICA–SORIŠKA PLANINA–BOHINJSKA BISTRICA
4. 7.–30. 8. 2020
- 8** HOP–ON HOP–OFF POKLJUKA, 11. 7.–20. 9. 2020

Za cvetoči Bohinj. For Bohinj in bloom.

1 BOHINJSKA BISTRICA-BOHINJSKO JEZERO / LAKE-BOHINJSKA BISTRICA
(via Spodnja dolina / via Lower Bohinj Valley), 20. 6.-27. 9. 2020

	V1	V1, V2	V1	V1, V2	V1, V2	V1, V2	V1, V2	V1	V1, V2	V1, V2	V1, V2	V1, V2
P Bohinjska Bistrica (Kobla)	8:30	9:30	10:30	11:30	12:30	13:30	14:30	15:30	16:30	17:30	18:30	19:30
Bohinjska Bistrica	8:33	9:33	10:33	11:33	12:33	13:33	14:33	15:33	16:33	17:33	18:33	19:33
P Bohinjska Bistrica (Danica)	8:40	9:40	10:40	11:40	12:40	13:40	14:40	15:40	16:40	17:40	18:40	19:40
Savica	8:42	9:42	10:42	11:42	12:42	13:42	14:42	15:42	16:42	17:42	18:42	19:42
Kamnje	8:44	9:44	10:44	11:44	12:44	13:44	14:44	15:44	16:44	17:44	18:44	19:44
Polje	8:47	9:47	10:47	11:47	12:47	13:47	14:47	15:47	16:47	17:47	18:47	19:47
Laški Rovt	8:49	9:49	10:49	11:49	12:49	13:49	14:49	15:49	16:49	17:49	18:49	19:49
Ribčev Laz	8:52	9:52	10:52	11:52	12:52	13:52	14:52	15:52	16:52	17:52	18:52	19:52
Bohinjsko jezero Lake	8:55	9:55	10:55	11:55	12:55	13:55	14:55	15:55	16:55	17:55	18:55	19:55

	V1	V1, V2	V1	V1, V2	V1	V1, V2	V1, V2	V1, V2	V1, V2	V1, V2	V1	V1, V2
Bohinjsko jezero Lake	9:00	10:00	11:00	12:00	13:00	14:00	15:00	16:00	17:00	18:00	19:00	20:00
Ribčev Laz	9:03	10:03	11:03	12:03	13:03	14:03	15:03	16:03	17:03	18:03	19:03	20:03
Laški Rovt	9:05	10:05	11:05	12:05	13:05	14:05	15:05	16:05	17:05	18:05	19:05	20:05
Polje	9:06	10:06	11:06	12:06	13:06	14:06	15:06	16:06	17:06	18:06	19:06	20:06
Kamnje	9:07	10:07	11:07	12:07	13:07	14:07	15:07	16:07	17:07	18:07	19:07	20:07
Savica	9:09	10:09	11:09	12:09	13:09	14:09	15:09	16:09	17:09	18:09	19:09	20:09
P Bohinjska Bistrica (Danica)	9:13	10:13	11:13	12:13	13:13	14:13	15:13	16:13	17:13	18:13	19:13	20:13
Bohinjska Bistrica	9:15	10:15	11:15	12:15	13:15	14:15	15:15	16:15	17:15	18:15	19:15	20:15
P Bohinjska Bistrica (Kobla)	9:20	10:20	11:20	12:20	13:20	14:20	15:20	16:20	17:20	18:20	19:20	20:20

2 BOHINJSKA BISTRICA-BOHINJSKO JEZERO / LAKE-BOHINJSKA BISTRICA
(via Zgornja dolina / via Upper Bohinj Valley)

od konca zapore ceste v Zg. dolini do 27. 9. 2020

from the end of road block in the Upper Bohinj Valley until 27 Sept 2020

	V2	V1	V1	V1, V2	V1		V1, V2	V1	V1, V2
P Bohinjska Bistrica (Kobla)	10:25	10:45	12:00	15:20	18:00	Bohinjsko jezero Lake	13:00	17:00	19:00
P Bohinjska Bistrica (Danica)	10:30	10:55	12:10	15:30	18:10	Stara Fužina 2	13:03	17:03	19:03
Boh. Bistrica	10:33	10:58	12:13	15:33	18:13	Stara Fužina 1	13:05	17:05	19:05
Jereka	10:42	11:07	12:22	15:42	18:22	Studor	13:08	17:08	19:08
Boh. Češnjica	10:45	11:10	12:25	15:45	18:25	Srednja vas	13:11	17:11	19:11
Srednja vas	10:48	11:13	12:28	15:48	18:28	Boh. Češnjica	13:14	17:14	19:14
Studor	10:51	11:16	12:31	15:51	18:31	Jereka	13:16	17:16	19:16
Stara Fužina 1	10:54	11:19	12:34	15:54	18:34	Boh. Bistrica	13:25	17:25	19:25
Stara Fužina 2	10:56	11:21	12:36	15:56	18:36	P Bohinjska Bistrica (Danica)	13:27	17:27	19:27
Bohinjsko jezero Lake	11:00	11:25	12:40	16:00	18:40	P Bohinjska Bistrica (Kobla)	13:30	17:30	19:30

3 RIBČEV LAZ (KRISTAL)–BOHINJSKO JEZERO / LAKE–RIBČEV LAZ (KRISTAL)

20. 6.–27. 9. 2020

	JUNI, SEPTEMBER / JUNE, SEPTEMBER	JULIJ, AVGUST / JULY, AUGUST
P₂ Ribčev Laz (Kristal)	na 30 min / every 30 min	na 15 min / every 15 min
Bohinjsko jezero / Lake	na 30 min / every 30 min	na 15 min / every 15 min

4 RIBČEV LAZ (KRISTAL)–UKANC–SLAP SAVICA / SAVICA WATERFALL–RIBČEV LAZ (KRISTAL), 20. 6.–27. 9. 2020, ob petkih, sobotah, nedeljah in praznikih / Fridays, Saturdays, Sundays and national holidays

P₂ Ribčev Laz (Kristal)	7:15	10:00	11:00	13:00	15:00	17:00	17:50
Bohinjsko jezero / Lake	7:17	10:02	11:02	13:02	15:02	17:02	17:52
Pod Voglom	7:20	10:05	11:05	13:05	15:05	17:05	17:55
Vogel križišče / crossroad	7:23	10:08	11:08	13:08	15:08	17:08	17:58
Bohinj Ukanc	7:25	10:10	11:10	13:10	15:10	17:10	18:00
Slap Savica / Savica Waterfall	7:35						18:10
Slap Savica / Savica Waterfall	7:40						18:20
Bohinj Ukanc	7:50	10:15	11:15	13:15	15:15	17:15	18:30
Vogel križišče / crossroad	7:52	10:17	11:17	13:17	15:17	17:17	18:32
Pod Voglom	7:55	10:20	11:20	13:20	15:20	17:20	18:35
Bohinjsko jezero / Lake	7:58	10:23	11:23	13:23	15:23	17:23	18:37
P₂ Ribčev Laz (Kristal)	8:00	10:25	11:25	13:25	15:25	17:25	18:40

5 SREDNJA VAS (SENOŽETA)–BLATO–SREDNJA VAS (SENOŽETA)

20. 6.–27. 9. 2020

	V1	V1, V2	V1, V2	V1	V1, V2	V1, V2	V1, V2	V1
P₂ Srednja vas (Senožeta)	06:00	07:15	09:30	10:35	13:30	15:30	16:40	18:30
Studor	06:02	07:17	09:32	10:37	13:32	15:32	16:42	18:32
Stara Fužina 1	06:05	07:20	09:35	10:40	13:35	15:35	16:45	18:35
P₂ Stara Fužina (Vorenčkajca)	06:10	07:25	09:40	10:45	13:40	15:40	16:50	18:40
križišče / crossroad Vogar–Blato	06:30	07:45	10:00	11:05	14:00	16:00	17:10	19:00
križišče / crossroad Vogar–Blato	06:35	07:50	10:00	11:10	14:05	16:05	17:15	19:05
P₂ Stara Fužina (Vorenčkajca)	06:55	08:10	10:20	11:30	14:25	16:25	17:35	19:25
Stara Fužina 1	06:57	08:12	10:22	11:32	14:27	16:27	17:37	19:27
Stara Fužina 2							17:39	19:29
Bohinjsko jezero / Lake							17:43	19:33
Studor	07:00	08:15	10:25	11:35	14:30	16:30	17:52	19:42
P₂ Srednja vas (Senožeta)	07:02	08:17	10:27	11:37	14:32	16:32	17:54	19:44

LEGENDA:

V1- vozi ob petkih, sobotah, nedeljah in praznikih / Fridays, Saturdays, Sundays and national holidays
V2- vozi od ponedeljka do četrтка od 1. 7. do 31. 8. / from Monday to Thursday in the period from 1 July to 31 August

6 SREDNJA VAS (SENOŽETA)–VOJE–SREDNJA VAS (SENOŽETA)

20. 6.–27. 9. 2020

JUNI, SEPTEMBER
JUNE, SEPTEMBER

JULI, AVGUST
JULY, AUGUST

PREVOZI NA KLIC

predhodna najava dan prej do 19:00

PRE-BOOKED SHUTTLE TRANSFER

One day advance reservation (until 19:00)

00386 (0)51 819 109

ob petkih, sobotah, nedeljah
in praznikih
Fridays, Saturdays, Sundays
and national holidays

vsak dan
every day

Prevozi se izvajajo med 7:00 in 8:00 ter 17:00 in 18:00.

Transfers take place from 7:00 to 8:00 and from 17:00 to 18:00.

7 BOHINJSKA BISTRICA–SORIŠKA PLANINA–BOHINJSKA BISTRICA, 4. 7.–30. 8. 2020

vsak torek in petek v juliju in avgustu / every Tuesday and Friday in July and August

prevoz do 6 koles / transport of up to 6 bicycles

Boh. Bistrica ŽP / TS	09:20	15:20	Soriška planina	10:00	16:00
P25 Bohinjska Bistrica (Kobla)	09:25	15:25	Nemški Rovt	10:25	16:25
Nemški Rovt	09:30	15:30	P25 Bohinjska Bistrica (Kobla)	10:30	16:30
Soriška planina	09:55	15:55	Boh. Bistrica ŽP/ TS	10:35	16:35

8 HOP-ON HOP-OFF POKLJUKA, 11. 7.–20. 9. 2020, vsak dan / every day

prevoz do 6 koles / transport of up to 6 bicycles

Boh. Bistrica ŽP / TS	6:50	9:50	14:50	Rudno polje	7:55	12:30	16:00
Boh. Bistrica	6:52	9:52	14:52	Goreljek	7:59	12:34	16:04
P25 Bohinjska Bistrica (Danica)	6:54	9:54	14:54	Mrzli Studenec	8:02	12:37	16:07
Savica	6:56	9:56	14:56	Gorjuše	8:17	12:52	16:22
Kamnje	6:57	9:57	14:57	Koprivnik	8:22	12:57	16:27
Polje	6:59	9:59	14:59	Jereka	8:32	13:07	16:37
Laški Rovt	7:00	10:00	15:00	Boh. Češnjica	8:33	13:08	16:38
Ribčev Laz	7:01	10:01	15:01	Srednja vas	8:36	13:11	16:41
Boh. jezero	7:03	10:06	15:05	Studor	8:39	13:14	16:44
Stara Fužina 2	7:05	10:08	15:07	Stara Fužina 1	8:42	13:17	16:47
Stara Fužina 1	7:06	10:09	15:08	Stara Fužina 2	8:43	13:18	16:48
Studor	7:09	10:12	15:11	Boh. jezero	8:46	13:22	16:52
Srednja vas	7:12	10:15	15:14	Ribčev Laz	8:47	13:23	16:53
Boh. Češnjica	7:15	10:18	15:17	Laški Rovt	8:48	13:24	16:54
Jereka	7:16	10:19	15:18	Polje	8:49	13:25	16:55
Koprivnik	7:26	10:29	15:28	Kamnje	8:51	13:27	16:57
Gorjuše	7:31	10:34	15:33	Savica	8:52	13:28	16:58
Mrzli Studenec	7:46	10:49	15:48	P25 Bohinjska Bistrica (Danica)	8:54	13:30	17:00
Goreljek	7:49	10:52	15:51	Boh. Bistrica	8:56	13:32	17:02
Rudno polje	7:53	10:56	15:55	Boh. Bistrica ŽP / TS	8:58	13:34	17:04

INFORMACIJE / INFORMATION: Turizem Bohinj, Stara Fužina 38, 4265 Bohinjsko jezero,
t: +386 (0)4 574 75 90, e: info@bohinj.si /Lakebohinj /Lakebohinj /Lakebohinj www.bohinj.si

INFORMACIJE O PROMETU V BOHINJU: / TRAFFIC INFORMATION IN BOHINJ: PROMET.BOHNJ.SI
ORGANIZATOR PREVOZOV / TRANSPORT ORGANISER: Občina Bohinj in/and Turizem Bohinj

TURIZEM
BOHINJ

MLADI PLANINCI OSKARJA KOVAČIČA NA IZLETU NA BOČ (978 M)

MAJDA PRIMEC, MENTORICA PLANINSKEGA
KROŽKA

»Boč je med zadnjimi vrhovi v Karavankah, preden le-te preidejo prek Donačke gore in Maclja v Panonsko nižino. Boč ima dva približno enako visoka vrhova, ki sta med seboj oddaljena le pet minut hoje. Na enem so oddajniki in vojska, na drugem, za planince dostopnem vrhu, pa 20 m visok razgledni stolp, s katerega se nam odpre lep razgled po večjem delu vzhodne Slovenije. Boč velja tudi za štajerski Triglav.«

Tako smo se v soboto, 1. 2. 2020, ob 8. uri, kot običajno, zbrali na parkirišču Galjevica za OŠ in dvorano Krim in se odpeljali proti Štajerski. Napovedan je bil povprečno tople dan za ta čas. Zbralo se nas je nekaj manj planincev kot običajno, saj je bil ravno čas prehladov in gripozni obolenj in je bilo veliko otrok odsotnih od pouka.

Zavtobusom smo se odpeljali proti Zgornjim Poljčanam, kjer se je naš pohod na Boč začel. Po gozdni učni poti smo se pričeli vzpenjati po pobočju. Ker je bil to za nekatere pohodnike prvi pohod po zimskem počitku in vzpon že na začetku kar zahteven, je bilo potrebno kaj kmalu počivati in malicati, da smo lahko nadaljevali pot. Ko smo po kolovozu prispeli do pešpoti, se je pot pričela strmo vzpenjati. Nekateri mlajši planinci so potrebovali spodbudo in pomoč, da so lažje vztrajali in se prebijali korak za korakom strmo skozi gozd. Golo vejevje debelih bukev je ponujalo razglede po okolici in proti nebu, a pogled proti vrhu ni razkrival cilja, kamor smo bili namenjeni. Z opazovanjem mogočnih dreves, mimo katerih smo hodili, smo se vsaj malce zamotili, saj so bili zaradi naglega vzpona koraki težki in utrujajoči. Med potjo smo se večkrat za kratek čas ustavili, pili in spet nadaljevali pot. Opazovali smo gozdarje pri spravilu lesa. Po zares strmem vzponu, ki je nekatere planince dodobra izmučil, smo prispeli na greben vršaca in se po kolovozu ob vojaškem območju vzpenjali proti stolpu, ki smo ga ugledali pred seboj. Spremljal nas je močan veter.

20 m visok stolp je mogočno stal pred nami. Ob močnem vetru nam je zastajal dih. Prostora okrog stolpa je bilo malo, zato smo vsak zase iskali zavetje za kratek počitek in malico. Najpogumnejši smo se po stopnicah povzpeli na stolp, ki nas je kljub močnemu vetru nagradil s čudovitim razgledom.

Pot navzdol je bila lažja in sproščujoča. Vračali smo se mimo doma pod Bočem, kjer smo se okrepčali.

Ob spustu so nekateri prepevali. Mladi planinci so imeli posebno veselje s kupovanjem spominkov za svoje domače, s čebljanjem in raziskovanjem okolice. Na hribčku ob domu smo naredili še skupinsko fotografijo in se nato preko Babe vrnili do avtobusa.

Prijetno utrujeni in z izkušnjo več smo se odpeljali proti Ljubljani.

PEŠ IZ LJUBLJANE NA PLANINO PRI JEZERU, 24.–28. 6. 2020

MIKA VRABER

Razpis je izšel 16. 6. 2020, prijavilo se nas je 7 pohodnikov: Mirko in Iva, Janko in Jana, Jože ter Tomo in Mika.

Prvi dan: sredo, 24. 6. 2020

Podutik–Toško Čelo–Katarina–Gonte–Tošč–Selo–Črni vrh
Višinska razlika: +660 m, -80 m

Prehojenih km: 24

Čas hoje: 9 ur

Nepozabno prvega dne: komarji

Čeprav naj bi se po programu od LPP-ja z avtobusom mestnega prometa št. 5 odpeljali do končne postaje v Podutiku, se nas je Herman usmilil in nas skupaj z oddano prtljago s kombijem odpeljal do Podutika. Tam smo se poslovili, Herman nam je obljubil, da bo ob dogovorjeni uri s prtljago Pr'Sovov na Črnem vrhu, mi pa smo začeli naš pohod na kolesarskem poligonu, potem pa po gozdu proti Toškemu Čelu. Takoj ko smo stopili v gozd, nas je zajel roj komarjev, ki nas je nato spremljal vse do konca etape na Črnem vrhu. Vsak je imel okrog glave in po golih nogah svojo »eskadrilo«. Otepali smo se jih, kakor smo vedeli in znali; kljub zajetnim lekarnam v nahrbtnikih nobeden od nas ni premogel enega samega repelenta ali vsaj maže za po piku. Nekateri so modrovali, da komarje odganja orehovo listje. Brž smo si vsi drgnili gole roke in noge (nekateri tudi obraze) z listjem s prvega oreha, ki smo ga našli ob poti, potem smo si pa še nalomili veje in jih zatakneli za nahrbtnike ali pa z njimi mahal pred seboj – kaj dosti itak ni pomagalo. Na Toškem Čelu smo se prvič ustavili pri lovski koči, ki pa je bila žal še zaprta, tako da smo se samo malo okrepčali in nadaljevali pot. Tudi pri Dobnikarju na Topolu je bilo še zaprto, a smo vseeno izkoristili gostilniški vrt, pomalicali, dopolnili zalogo vode in šli naprej proti Gontam. Spremljali so nas seveda tudi komarji, a zdaj smo se že vdali v usodo. Rezultati pikov se bode videli šele zvečer!

Na Gontah je prijazna gospodinja prišla z njive in nas postregla s pijačo. Čakal nas je strm vzpon na Tošč, tam kratek postanek, nato pa spust v Selo in končno, že proti večeru, še vzpon do Črnega vrha. Tam sta nas na kmečkem turizmu Pr' Sovov že čakala Francka in Herman z našo prtljago za prenočevanje na senu. Komaj smo se dobro razmestili v seniku in se zbrali v jedilnici na večerji, je začelo deževati, potem pa je grmel in lilo celo noč, medtem ko smo mi, eni bolj drugi manj, mirno spali na svežem senu. Gospodar nam je za večerjo skuhal odlično obaro in spekel češnjev štrudl, za zajtrk pa ponudil čaj in »ocvirkovko« – vse je pripravil sam, čeprav je že kar v letih. Nekoč je bil daleč naokrog znan kot odličen mesar. Tu smo se tudi prvič srečali z Mirkovo žlahto. Gospodar je svak njegove sestre, ki z materjo in družino živi na bližnji kmetiji, na harmoniko pa nam je zaigral njegov nečak, da smo se lahko pred spanjem tudi malo zavrteli.

Drugi dan: četrtek, 25. 6. 2020 – Dan državnosti

Črni vrh–Bukov vrh–Poljane–Volča–Gorenja ravan–Dolenja Žetina–Gorenja Žetina

Višinska razlika: +720 m, -590 m

Prehojenih km: 25

Čas hoje: 9 ur

Nepozabno drugega dne: povsod sama Mirkova žlahta

Drugi dan je bilo že več vzponov in spustov. Komarji nas še niso čisto zapustili, a niso bili več tako nadležni (ali pa smo se jih že navadili). S Črnega vrha nas je najprej čakal vzpon na sedlo, kjer se pot začne spuščati proti Bukovemu vrhu nad Poljanami. Na Bukov vrh smo prišli, ravno ko so odhajali pohodniki z zastavo ob dnevu državnosti. Gospodar bližnje kmetije nas je povabil, da posedemo k mizi pod košato lipo in nas pogostil s pijačo, mimogrede pa otresel nekaj zabavnih zgodb in vicev. Z Mirkom pa sta obdelala vso bližnjo in daljno žlahto. Pomalicali smo vsak iz svojih

zalog in nekaj dobrot iz Mirkovega nahrbtnika ter prav dobre volje nadaljevali pot. Najprej vzpon do cerkvice sv. Sobote, potem pa navzdol do razgledne točke z veliko zastavo nad Poljanami, malo ovinkarjenja in končno po asfaltu do Jankove in Janine hiše v središču Poljan. Lepo sta nas pogostila z odlično potico in raznovrstnimi pijačami (Jana je mimogrede še sanirala svoje komarske pike in vzela za seboj tudi razpršilo Autan).

Popeljala sta nas še mimo zanimive hiše – muzeja, ki sta nam jo razkazala prijazna gostitelja Valerija in Janez. Čakala nas je hoja po tematski poti Cvetje v jeseni (po kateri naj bi hodil Tavčar), ki se s slikovitimi postajami vije iz Poljan do Volče, se vzpne proti vasi Malenski vrh, nato čez vas Gorenja ravan do Dolenje Žetine, od tu pa še do Gorenje Žetine (vsega skupaj 550 m višinske razlike) do gostoljubne kmetije Pr' Andrejon. Herman je že čakal s prtljago, hitro smo se preobuli, v skednju postlali svoje »postelje«, potem pa na obilno večerjo in prijetno druženje z domačimi ob zvokih harmonike, ki sta jo izmenično raztegovala domača sinova. Kmalu smo »zalegli« in sladko prespali burno nevihtno noč. Z nami je prespal tudi Herman, le da so njega »častili« v sobi za goste, in pravi, da je spal kot angelček.

Tretji dan: petek, 26. 6. 2020

Gorenja Žetina–Črni kal–Zali Log–Povden–Zgornja Danja–Soriška planina

Višinska razlika: +951 m, -575

Prehojenih km: 25

Čas hoje: 9 ur

Nepozabno tretjega dne: ko se nos približa zemlji

Zjutraj nas je pričakala megla, ki nas je spremljala vse do prelaza Črni kal pod Blegošem. Tam smo zapustili tematsko pot in se večinoma po gozdni cesti spustili (570 m) do Zalega Loga.

Do vasi je bilo treba pešačiti še kakšne 3 km po asfaltu. Počitek smo si privoščili na senčni terasi (zaprte) gostilne; eni so si dopolnili zaloge hrane in pijače v trgovini, tako da je bila malica pestrejša. Čakal nas je najtežji del tega dne (zame tudi celotnega pohoda): vzpon na prelaz Povden, kjer se »nos približa zemlji«, kot je to pot slikovito opisal Janko. Pa je s krajšimi postanki kar nekako šlo, čeprav še nikoli nisem bila tako prepotena kot tokrat. Na Povdnu je sredi gozda lesena lopa z napisom, da je bil tam v bližini kamnolom strešnih skrilavcev. Nič nas ni mikalo, da bi si ga šli ogledat. Edini, ki mu je bil ta vzpon všeč, je bil Jože, češ da je dober trening (za Himalajo??). Takega mnenja so očitno tudi številni posamezniki, ki se vpisujejo v knjigo, spravljeno v lični leseni škatli v lopi – eni imajo letos že več kot sto vzponov! Naj mi ne zamerijo, da sem vanjo vpisala tudi našo skupinico – zase sem prepričana, da sem bila tam 3 krat: prvič, zadnjič in nikoli več! Od tu se je teren nekoliko podel, za dva višinska metra smo se celo spustili po cesti na Zgornje Danje, od tam pa ponovno v hrib, vse do Soriške planine. Planinska pot nas je pripeljala prav do parkirišča, kjer nas je že čakal kombi z novim šoferjem, Hermanovim zetom Rokom. Na hitro smo odložili nahrbtnike in se na terasi hotela Lajnar pridružili Hermanu, Francki in Barbari na zasluženem pivu. Barbara in Rok sta od Hermana prevzela dostavo kombija do Planine Blato. Herman in Francka sta se kmalu poslovila, mi pa smo dobili ključe od svojih sob v brunarici – vsak par je imel svojo sobo s kopalnico

in toplo vodo, celo radiatorji so bili topli, da smo si lahko posušili premočeno obleko. Nato pa večerja v hotelski jedilnici, ob devetih pa v sobe. Ne verjamem, da je kdo prižgal televizijo. Tokrat smo tudi mi vsi spali kot angelčki!

Četrti dan: sobota, 27. 6. 2020 – zadnja etapa in cilj!

Soriška planina–Bohinjska Bistrica–Stara Fužina–

Vogar–Planina pri Jezeru

Višinska razlika: -785, +932

Prehojenih km: 25

Čas hoje: 9 ur

Nepozabno četrtega dne: 7 km peš po kolesarski stezi

Po izdatnem zajtrku v hotelu smo prepustili prtljago Roku, mi pa smo se podali na dolgi spust po planinski poti čez Nemški Rovt v Bohinjsko Bistrico. V bifeju pred Mercatorjem smo si privoščili kavico in si nabrali moči za dolgo pešačenje po sončni kolesarski stezi od Danice do Stare Fužine. Prehitevali so nas veseli kolesarji, ki so pot gotovo prevozili v slabe pol ure, mi smo pa celo uro in pol tolkli tisti asfalt! Dobro, smo dali skoz tudi že kaj hujšega! Sicer nas je pa čakal še vzpon (500 m) na Vogar in še 400 višinskih metrov do naše kočice na Planini pri Jezeru. V Stari Fužini smo se okrepčali v Parlamentu (tako se po novem imenuje okrepčevalnica Pri Ančki), potem smo se pa po bližnjici pognali v hrib proti Vogarju. Kako drugače je, če človek pozna pot naprej in ve, koliko ga še čaka! V dobri uri smo bili na Vogarju.

Tam sta nas že čakala Barbara in Rok, ki sta na zgornjem parkirišču pustila kombi, da smo lahko zamenjali še zadnjo prtljago in vzeli zadnje zaloge hrane. Hoja do Planine je potekala v veselem vzdušju, saj se je končno približeval naš cilj! Ob pol sedmih zvečer se je prikazala kočica, pred njo pa Helena z veselo dobrodošlico! Vsi smo se objemali in si čestitali, priznam, da sem bila sama kar ganjena.

Na koncu naj povem, da smo bili krasna ekipa, da se vso dolgo in naporno pot nihče ni pritoževal ali zaostajal, predvsem pa moram pohvaliti Mirka, Ivo in Janka, ki so posamezne odseke poti (vmes tudi številna brezpotja) sami naštudirali in prehodili, pa tudi Tomo se je izkazal kot glavni vodnik! Posebna zahvala pa gre Mirku, ki nas je vso pot razveseljeval s svojo dobro voljo in pevskimi vložki iz napravnice v ušesu, da njegove stekleničke s hruško in odlične slanine ter salame niti ne omenjam! Hvala tudi Ivi za vestno merjenje časa, korakov in kilometrov (na koncu je izmerila 102 kilometra, korake je pa itak že prej nehala šteti!). Hvala tudi našima požrtvovalnima prevoznikoma Hermanu in Roku. Pravzaprav pa hvala in pohvala vsem!

Nazadnje pa še to: ponosna sem, da sem kot najstarejša pohodnica zmogla to zanimivo pot, in to 3 krat (saj veste: prvič, zadnjič ...)!

DELOVNA AKCIJA 16.–17. 5. 2020

TOMO RUSIMVIČ

Na delovni akciji, ki je bila pred letošnjim odprtjem koč, smo postorili kar nekaj dela, da je bila naša koča pripravljena na otvoritev:

- Sonji se je končno uresničila dolgoletna želja, da smo zamenjali dve stari cvetlični koriti z enim novim, večjim (glavna umetnika sta bila Milan Črček in novi oskrbnik Dušan);
- pridna sta bila tudi dva pleskarja iz družine Črček, ki sta prebelila večino prostorov naše koč (kuhinja, jedilnica, hodnik, sanitarije, stopnišče itd., popravila sta tudi fasado, kjer je bila okrušena);
- imeli smo tudi dimnikarja, ki je očistil dimnike in upam prinesel tudi kaj sreče za novo sezono;
- popravili smo dve stari mizi in za hišo namestili 4 stare in 4 nove premične mize s klopmi;
- impregniran les za ograjo je ves na Planini in čaka pridnih rok, da ga spremenijo v ograjo (zamenjane bodo vse ograje: koč, čistilna in zajetje);
- v prilogi je tudi slika lesa, ki smo ga pridobili (naholcali) na prejšnji akciji in bo služil za mize in klopi, kar pa ne bomo porabili, pa bo za kmečko peč.

Novi oskrbnik in njegova žena sta se vključila v akcijo in bila zelo kooperativna. Pohvalila sta naše dosedanje delo (vlaganje v koč) in dobro vzdušje na akciji.

NOVE OGRAJE NA NAŠI KOČI

TOMO RUSIMVIČ

Vsako leto smo popravljali našo ograjo, ki preprečuje, da bi pašna živina hodila okoli koč. Velikokrat smo določene dele obnovili ali pa smo zamenjali le nekaj »trhlenih« kolov in polomljenih polokroglic. Temu bi lahko rekli »flikanje ograje«, ki pa je izgledala vsako leto slabše. Z gospodarjem sva se odločila za celovito prenovo ograje, ki bo držala na daljši rok. Odločili smo se za impregnirane kole in okroglice, ki jih proizvaja podjetje IMONT iz Otiškega vrha. Upoštevali smo navodila proizvajalca, ki nam je priporočil, naj bodo prečke tudi iz okroglic in koli na razdalji 2,5 m, kar preprečuje, da bi sneg polomil ograjo. Podobne ograje so postavili tudi okoli koč na Uršlji gori in po petih letih je še vedno kot nova. Proizvajalec garantira, da impregniran les za ograjo zdrži 15 let. Bomo videli, kako bo ograja zdržala zimo. Les je globinsko impregniran v visokotlačnih komorah, zato impregnacija prodre globoko v les. Kemična zaščita ni strupena in je okolju prijazna, saj jo uporabljajo tudi za lesena igrala za vrtce itd.

Za lažjo predstavbo, kako je potekalo delo, si oglejte fotoreportažo.

Stara ograja okoli koč

Koč brez ograje je lepša, toda ...

Stara ograja in les za novo ograjo

Včasih je zapela tudi žaga

Boštjan nam je z bagrom pomagal zabijati kole

Nova ograja stoji

Ivov »augenmass« je bil dobrodošel

Tudi macesen je bilo treba zamenjati

Ograja čistilne naprave

Ograja vodnega zajetja

Tudi klopi se počasi zamenjujejo z impregniranimi

Pokrov nove jame za biološke odpadke

Zasluge za novo korito za rože ima Milan

Gasilska slika ekipe

Zaključek akcije s šampanjcem

PLANINARJENJE PO VRHOVIH OTOKOV MARINKA KOŽELJ STEPIC

fotografije iz arhiva Marinke Koželj Stepic

Planinarjenje po vrhovih otokov je pri nekaterih planincih dokaj popularno, saj lahko združujejo hojo in plavanje. To je večinoma po otokih, ki ležijo v Jadranskem morju. Vrhovi teh otokov ne segajo prav visoko, a poti na njih vrhove niso vse lahke, nekatere so tudi zahtevne.

Sama se rada vzpenjam na vrhove otokov, saj se z njih pokaže čisto druga slika kot z obale. Tako se mi je porodila misel, da zberem v šopek vse najvišje vrhove otokov, na katerih je stala moja noga.

TAMAN KINABALU – GORA KINABALU

Gora Kinabalu (4095 m) se dviguje na severozahodnem delu otoka Borneo – Malezija in je obenem najvišji vrh jugovzhodne Azije. Leži v narodnem parku Kinabalu in je tehnično najlažje dostopen štiritisočak. Vstopnina v narodni park ni zanemarljivo majhna, a vključuje tudi spremstvo lokalnega vodnika. Na otok Borneo smo prileteli iz Kuala Lumpurja, glavnega mesta Malezije, nato je sledila vožnja z avtobusom do izhodišča peš poti. Ta se prične ob vhodu v narodni park Timpohon na nadmorski višini 1866 m. Prvega dne smo prišli do lepo urejene planinske postojanke na višini 3244 m. Naslednji dan smo pričeli s hojo že ob 2.30 uri – torej ponoči – in dosegli vrh v jutranjih urah. Kasnejši vzpon domačini odsvetujejo, saj vrh po 11. uri dopoldne zagrnejo oblaki, tla se orosijo in granit postane nevarno spolzek. Imeli smo lep, jasen dan in fantastičen razgled, ki je segal tja do Filipinov ter seveda po otoku Borneo – indonezijski del in še v malo, zelo bogato državo, sultanat Brunei. Spust je trajal kar nekaj ur, prav do Timpohonskih vrat. Spusta je bilo več kot 2200 m. To so zlasti čutile stegenske mišice in nas na dolgi spust spominjale še nekaj naslednjih dni.

Na vrhu gore Kinabalu

PICO TURQUINO

Pico Turquino (1972 m) je najvišji vrh otoka Kuba. Dviguje se v jugovzhodnem delu otoka, v pogorju Sierra Maestre, in je le 15 km zračne razdalje oddaljen od morja. Na vrhu sem bila v letih 2001–2005 štirikrat. Prvič sem se vzpela kot udeleženka skupine v organizaciji PZS, nato sem še sama pripravila planinarjenje po Kubi. Vzpon na vrh je bil težaven ne le zaradi tropske klime in pogoste hoje gori – doli, temveč tudi zato, ker smo potrebovali posebno dovoljenje in spremstvo vojaških častnikov v civilu. Izhodišče je bilo v kraju Santa Domingo, od koder so nas z vojaškimi

kamioni prepeljali bližje vrhu. Prvega dne smo se vzpeli do dveh skromnih koč, tu prenočili in se zgodaj zjutraj podali na vrh in se nato spustili nazaj v dolino. Za celoten vzpon in spust smo potrebovali več kot 14 ur. Opravili nismo le 1150 m višinske razlike, temveč več kot 2000 m.

MONTE CINTO

Vrh gore Monte Cinto (2706 m) se dviguje na zelo goratem otoku Sredozemskega morja, na Korziki. Na goro vodi več smeri. Za povprečnega planinca je najprikladnejši pristop iz kraja Lozzi pri kampu Monte Cinto na nadmorski višini 1044 m. Poti, ki vodijo s severne strani, so običajno tudi poleti delno zasnežene in poledenele in zato potrebujemo cepin in dereze. Na Monte Cinto sem se vzpela večkrat, saj sem kar nekajkrat organizirala in vodila planinarjenje po Korziki. Vedno smo šli z južne strani, bodisi po najkrajši poti ali po bolj slikoviti mimo jezera Lac du Cinto (2289 m). Sprva vodi pot med nizkimi jelševimi grmiči, nekako nad nadmorsko višino 2200 m pa pot preide med večje ali malo manjše granitne skale. V suhem vremenu ni posebnih nevarnosti, v mokrem pa postane granit nevarno spolzek, tako, da niti dobri gumijasti podplati ne omogočajo varne hoje. Vzpon traja kar 6–7 ur, spust pa nekaj manj. Če napravimo krožno pot, torej se spuščamo mimo jezera, je spust dolg tudi 7 ur. Monte Cinto je čudovita gora, barvite kamnine, raznotero cvetje, a od planinca zahteva zelo dobro telesno pripravljenost in srečo z vremenom. Ob neki priliki žal nismo dosegli vrha, saj se je skazilo vreme, zato smo obrnili na nadmorski višini 2200 m. Ob drugi priliki, ob ugodni vremenski sliki, smo bili uspešni in opravili res lepo, a tudi tehnično zahtevno krožno pot.

Pogled na Monte Cinto iz izhodišča vzpona.

PSILORITIS

Vrh Psiloritis (2456 m) se dviguje v pogorju Ida nekako na sredini otoka Kreta. Leta 2001 je bil ustanovljen Geopark Psiloritis z namenom, da zaščitijo to območje, ki je polno klimatskih, geoloških in drugih zanimivosti. Na goro vodita dve priljubljeni poti, preko vrha vodi tudi ena od Evropskih pešpoti. Tisti, z boljšo telesno pripravljenostjo, krenejo iz kraja Fourfouras (500 m), drugi krenejo s planote Nida (1440 m). Na vrhu sem bila večkrat, saj sem organizirala planinarjenje po vrhovih Krete. Vedno sem izbrala za izhodišče Plato Nida, saj sem želela, da čim več udeležencev stopi na sam vrh. Vzpon je kar dolgotrajen in naporen, čeprav pot tehnično ni zahtevna. Pot ves čas vodi po odprtem svetu, torej nas v sončnem vremenu pošteno greje. Nekako nad višini 2100 m vodi pot nekajkrat malo gori, malo doli. Na vrhu stoji skromna cerkva. Z vrha se nudi enkratni razgled, saj gledamo proti jugu Libijsko morje, proti severu pa Egejsko. Na izhodišče pešpoti smo se običajno vračali po drugi poti, a tudi ta ima na sredini neprijeten vzpon. Za vzpon smo potrebovali približno 5 ur, za spust pa le malo manj. Čeprav smo po Kreti planinarili običajno konec maja ali v začetku junija, smo pogosto tik pod vrhom morali prečiti snežišča, ki so bila sicer zmehčana, vendar je bila dobra, visoka planinska obutev še kako dobrodošla.

S poti po pogorju Ida, v ozadju vrh Psiloritis

PO JADRANSKIH OTOKIH

Že kakih 30 let planinarim po Jadranskih otokih. Njih vrhovi ne segajo niti do 1000 m nad morjem. Večina nudi čudovit razgled. Tisto, kar šteje, zelo veliko je to, da se po sestopu z vrha lahko okoplješ v kristalno čistem morju. V Jadranu sem se vzpela na najvišje vrhove več kot 20 otokov, od najvišjega na otoku Brač, do najnižjega na otočku Pjat. Nanizala jih ne bom po višini, temveč po njihovi legi, od severozahoda proti jugovzhodu.

OBZOVA

Obzova (569 m) je najvišji vrh otoka Krk. Na vrh vodi več poti, a najlepše je prečenje. Pot se prične na prelazu Treskavac, blizu kraja Punat, in vodi po kamniti, neporasli pokrajini na vrh. Ob lepem vremenu se nam nudi čudovit razgled po Kvarnerju, Gorskem Kotarju in Učki. Vrh in njegova okolica sta v celoti kamnita. Zanimive so velike kotanje, ki so služile za napajanje drobnice. Spustimo se proti Baščanski Dragi. Za celotno pot potrebujemo 5 ur. To pot sem prehodila kar nekajkrat z večjo skupino, ki se je na otok pripeljala s posebnim avtobusom. Pred več leti sem na ta vrh vodila tudi prijatelje iz PD LPP – takrat še PD Integral.

SIS

Sis (639 m) je najvišji vrh otoka Cres. Je razmeroma lahko dosegljiv, saj se pot prične na prelazu Križiči (371 m). Sis ni najvišji vrh otoka, a je zanimiv zaradi ostankov zgodovinske stavbe, od koder je bilo mogoče v preteklosti nadzorovati celoten Reški zaliv. Za vzpon in spust potrebujemo slabe 3 ure. Pravi najvišji vrh otoka je Gorica (648 m), ki je planinsko nezanimiv. Nanj ne vodi nobena steza in ne nudi razgleda. Na Sisu sem bila letos v času cvetenja žajblja. Nepozabno doživetje! Skupaj s planinci iz Zagreba mi je bila nekakšna ogledna tura, če bom ta cilj kdaj uvrstila v kak program izletov.

Cvetoči žajbelj na pobočju vrha Sis

TELEVRINA

Televrina (589 m) je najvišji vrh otoka Lošinj. Nanj vodi več smeri. Po otoku je speljanih več dobro označenih in vzdrževanih poti. Primerna pot na Televrino vodi iz kraja Osor proti planinski koči Sv. Gaudient (274 m) in dalje proti vrhu. Nato se pot spusti proti cerkvi Sv. Mikule (557 m). Razgled od Sv. Mikule je lepši od razgleda z vrha Televrine. Sledi še spust po stari romarski poti v Nerezine. Tudi pohod po tej poti

sem pripravila večkrat, saj je zelo primeren za večjo skupino, ki pride z avtobusom. Pred leti smo planinci PD LPP in PD Kamnik dodobra napolnili 56-sedežni avtobus in imeli čudovit izlet.

STRAŽA – GOSPA OD ZDRAVLJA

Straža (174 m) je najvišji vrh majhnega otoka Ist. Vzpon je po udobni romarski poti iz zaliva Široko. Povratek je po isti poti. Skupne hoje je dobro uro.

ŠČAH

Ščah (286 m) je najvišji vrh otoka Ugljan. Nanj vodi razmeroma slabo označena in očiščena pot. Tako je dostop dokaj neprijeten. Vrh se nahaja v grebenu otoka Ugljan in je označen s kupom kamnja in križem. Zaradi zahtevne poti traja vzpon iz kraja Mali Lukoran skoraj 2 uri. Ob ogledni turi sem ugotovila, da vzpon na Ščah ni primeren za povprečnega planinca. Te bom na otoku Ugljan raje vodila na vrh Sv. Mihovil (265 m). Na ta vrh prične pot v kraju Preko.

VELA STRAŽA

Vela Straža (338 m) je najvišji vrh Dugega otoka. Nanjo zadnjih 10 let dostop ni mogoč, ker je na njej vojaška postojanka. Vojska je bila na tem vrhu še v času Jugoslavije, nato pa je nekaj let vrh sameval. Takrat smo planinci lahko prišli na vrh po stari vojaški poti iz kraja Luka. Razgled z vrha je krasen, saj seže na Velebit in na mnoge otoke Zadarskega območja. Vzpon je trajal 1 uro, spust pa nekaj manj. Zaradi strateške lege vrha je hrvaška vojska ponovno zgradila svojo postojanko. Kot nadomestni vrh planinec lahko obišče Orljak (301 m). Izhodišče je z glavne otoške ceste pri opuščenem kamnolomu nekako na sredini otoka.

KORINJAK

Korinjak (168 m) je najvišji vrh otoka Iž. Vzpon se prične v kraju Veli Iž in traja okoli 45 minut. Za spust si izberemo pot, ki vodi v vas Dragove in se nato ob obali vrnemo v Veli Iž. Z vrha je širok razgled po Dugem otoku, Ugljanu, otokih Kornatskega arhipelaga in na Velebit.

BABIČEVAC

Babičevac (99 m) je najvišji vrh otoka Rava. Ta otok leži med otokoma Iž in Dugim otokom. Vzpon se prične v kraju Vela Rava in traja 20 minut. Domačini pravijo, da je tu »centar svita«.

S poti po Dugem otoku – pogled na zaliv Telaščica

VELIKI BOKOLJ

Veliki Bokolj (274 m) je najvišji vrh otoka Pašman. Najprijetnejši je vzpon iz kraja Dobropoljana in traja 1 uro. Čeprav vrh ni posebno visok, je z njega lep pogled na Zadar in na drugo stran, na otoke Kornat, Žut, Dugi otok in še vrsto malih otočkov.

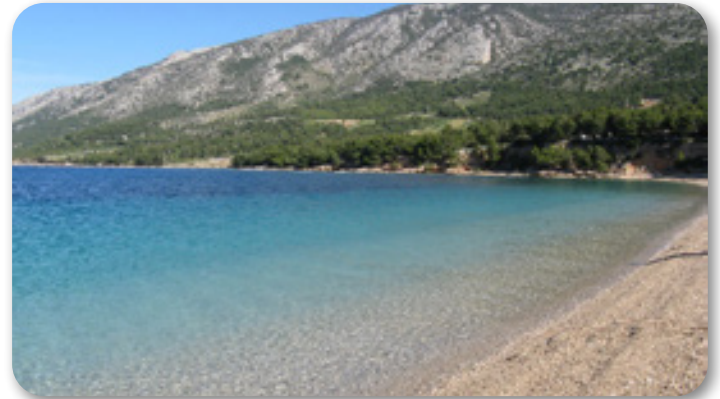
KORNATSKO OTOČJE

Kornatsko otočje je kar 153 otočkov in čeri s skupno 320 km² površine. To je najbolj razčlenjeno in najbolj slikovito naseljeno območje v Jadranu. Največji otok je otok Kornat, sledi Žut in še cela vrsta manjših otokov. Pred mnogimi leti so planinci PD INA-OKI iz Zagreba označili in uredili poti ter jih povezali v Planinarski put po Kornatima. Na posamezne otočke in njih vrhove sem se vzpela nešteto krat, saj v to območje že leta vodim planince, željne planinarjenja in barvitih pogledov. Tako smo se vzpeli na najvišji vrh otoka Kornat, na Metlino (237 m). Najlepši dostop je iz male lučice Kravljica in traja dobro uro. Vzpon poteka po krševitem, odprtem svetu. Sledijo še vzponi na Gubavac (174 m) na otoku Žut, na Veli vrh (116 m) na otoku Katina, na Veli vrh (117 m) na otoku Levrnaka, na Mano (77 m) na otoku Mana, na Veli vrh (111 m) na otoku Lavsa, na Otočevac (126 m) na otoku Piškera, na Veli vrh (93 m) na otočku Smokvica, na vrhove otokov Veliki Rašip, Garmenjaki Veli, Garmenjaki Mali in Abo Donjo in nazadnje na otoček Pjat (1 m), ki je najnižja točka Planinarskega puta po Kornatima.

VIDOVA GORA

Vidova gora (780 m) na Braču ni le najvišji vrh otoka Brač, je tudi najvišji vrh na otokih Jadrana. Najbližji pristop je po cesti iz Supetra preko Nerežišća skoraj do vrha, a najbolj atraktiven je vzpon iz kraja Bol po južni

strani otoka. Poti so dobro označene in vzdrževane. Vzpon iz Bola traja skoraj 3 ure, s parkirišča pa 20 minut. Po Braču sem planinarila že večkrat tako s planinskimi prijatelji z Reke kot iz Zagreba.

Pogled na Vidovo goro s plaže Zlatni rat

SVETI NIKOLA

Sveti Nikola (626 m) je najvišji vrh otoka Hvar. Pristopov je več, enostavnejši in bližji je iz kraja Dol blizu Starega grada, drugi pa iz kraja Svirče. Najkrajši in najbolj strm pristop je iz kraja Sv. Nedjelja na južni obali otoka. Vsi vzponi trajajo okoli 2 uri. Na vrhu Sv. Nikole sem bila sama ob priliki lanskega dopusta v Vrboski.

HUM

Hum (587 m) je najvišji vrh otoka Vis. Sam vrh je nedostopen, ker je na njem vojaški objekt. V neposredni bližini je kapelica Sv. Duha, ki šteje za planinca kot najvišji vrh. Od kapelice je krasen pogled na Komiški zaliv in obširna polja samega otoka Vis. Iz kraja Žena glave mimo Titove špilje vodi asfaltirana cesta skoraj do kapelice. Dober planinski vzpon vodi iz kraja Komiža po označeni poti do kapelice in traja skoraj 2 uri. Po otoku Vis je speljanih več planinskih poti. Nad mestom Vis stoji celo lepa planinska koča Sv. Andrije. Po otoku Vis sem pred leti planinarila s planinskimi prijatelji PD Kamnik, pridružili so še nekateri člani našega društva.

HUM

Hum (417 m) je najvišji vrh otoka Lastovo. Na Hum se najlažje pride z avtomobilom po cesti iz kraja Ubli, a mnogo bolj atraktivna in lepa je krožna pot s ceste Ubli–Lastovo skozi lepe gozdove bora in hrasta. Spust je na južno stran do Srebrene uvale. Za celotno pot potrebujemo 4–5 ur. To pot lahko izvedemo le, če smo

na otoku z avtobusom, ki nas pričaka na drugi strani otoka. Prvič sem planinarila po Lastovu s prijatelji z Reke. To sem izkoristila za odlično ogledno turo. Nato sem na Lastovo vodila še planince PD Kamnik in letos še planinske prijatelje PD Marcator.

Ta zapis naj bo namig za tiste, ki boste dopustovali na kakšnem otoku, bodisi na Jadranu bodisi drugod, kjer boste poiskali najvišji vrh, se nanj povzpeli in uživali v širnem razgledu.

VRH JULIJCEV – IZBOLJŠANJE STANJA VRST IN HABITATNIH TIPOV V TNP

OBJAVIL: MATEJ OGOREVC

Vir: <https://www.pzs.si/novice.php?pid=13362>

Planinska zveza Slovenije je partner v projektu z naslovom Izboljšanje stanja vrst in habitatnih tipov v Triglavskem narodnem parku (akronim VrH Julijcev). Obdobje trajanja projekta je od 1. marca 2018 do 28. februarja 2022. Cilj projekta je z različnimi ukrepi izboljšati stanje osmih rastlinskih in živalskih vrst ter štirih habitatnih tipov znotraj Triglavskega narodnega parka.

Projekt vodi Javni zavod Triglavski narodni park, partnerji pa so še Zavod Republike Slovenije za varstvo narave, Društvo za opazovanje in proučevanje ptic Slovenije, Kmetijsko gozdarska zbornica Slovenije – Kmetijsko gozdarski zavod Kranj, Občina Tolmin, Planinska zveza Slovenije, Turizem Bohinj – zavod za pospeševanje turizma, Zavod za gozdove Slovenije in Zavod za ribištvo Slovenije.

Skupna vrednost projekta je 3.689.249,87 EUR. Z načrtovanimi ukrepi projekta bomo izboljšali stanje habitatnih tipov in habitatov vrst na približno 303 ha.

Opis projekta

Projekt je namenjen izboljšanju stanja osmih rastlinskih in živalskih vrst (alpska možina, veliki pupek, hribski urh, divji petelin, gozdni jereb, belka, kotorna, triprsti detel) in štirih habitatnih tipov (vrstno bogata travišča s prevladujočim navadnim volkom na silikatnih tleh, gorski ekstenzivno gojeni travniki, aktivna visoka barja, trde oligometamorfozne vode z bentoškimi združbami parožnic) na območjih Natura 2000 v Triglavskem narodnem parku, katerih stanje je ocenjeno kot neugodno ali celo slabo, brez pričakovanega izboljšanja v prihodnosti.

Na izgubo travišč pod gornjo gozdno mejo vpliva opuščanje planinskega pašništva in ekstenzivne košnje, ki sta značilna za alpski prostor. To ogroža nekatere vrste, kot sta alpska možina in kotorna.

Z opustitvijo paše na planinah se izgublja tudi umetno vzpostavljeni kali za napajanje živine, ki so pomembni za ohranitev velikega pupka in hribskega urha. Visoka barja na poključki planoti so v splošnem dobro ohranjena, a jih vse bolj ogrožata naraščajoči pritisk obiskovanja in neprimerno vzdrževanje ter uporaba cest na tem območju.

Slabo stanje trdih oligotrofnih voda s parožnicami, na primer visokogorskih jezer, so povzročile vnesene ribe, ki so porušile strukturo in delovanje vodnih ekosistemov. Dodaten pritisk predstavlja tudi množično sezonsko obiskovanje in različne rekreativne dejavnosti.

Projekt obravnava tudi pet vrst ptic z neugodnim stanjem ohranjenosti. Te ptice so divji petelin (Pokljuka, Vogel, Kranjska Gora, planina Krstenica in Planina pri Jezeru), belka (Velo polje, Hribarice, Mangartsko sedlo), gozdni jereb, triprsti detel in kotorna. Občutljive so na vznemirjanje zaradi različnih oblik rekreacije in pritožnih aktivnosti v gozdnem prostoru, zaradi opuščanja ekstenzivnega kmetijstva ter gospodarske rabe gozda pa se slabšajo njihovi habitatni.

Ukrepi

Upravljanje pritiska obiskovanja na aktivnih visokih barjih ter ključnih območjih divjega petelina in belke se bo v projektu izvedlo z **uveljavitvijo mirnih območij** v prostoru. Pri belki se bo pritisk poletnega obiskovanja visokogorja na območju gnezdišč vrste na Mangartskem sedlu, Konjskem sedlu, Ledinah in na Doliču, dodatno omejeval z ukrepom aktivnega varstva evidentiranih gnezd v obdobju valjenja. Na vseh mirnih območjih se bo omejil dostop obiskovalcem in poostril nadzor v naravi z

vklučevanjem prostovoljnih nadzornikov. Z določenimi ukrepi se bo **zmanjšala tudi prometna obremenitev** Pokljuke. Na Mrzlem studencu se bo uredila informacijska točka za obiskovalce. **Odstranila se bo lesna vegetacija na rastiščih** alpske močine na Črni prsti in nadgradilo obstoječe organizirano ogledovanje v obdobju cvetenja rastlin. Kakovost habitata kotorne in stanje traviščnih habitatnih tipov se bo izboljšalo z odstranitvijo lesne zarasti in ureditvijo pašnih površin na planinah Čadrški vrh, Duplje in Predolina. Primerni pogoji za velikega pupka in hribskega urha se bodo vzpostavili s tradicionalno obnovo sedemnajstih opuščenih in zaraščajočih se kalov. Svetlitvena sečnja na Pokljuki in v okolici Fužinskih planin ter sadnja plodonosnih grmovnih in drevesnih vrst na Pokljuki in Mežakli, bosta izboljšali primernost habitata za divjega petelina in gozdnega jereba.

V projektu bodo izvedeni tudi **ukrepi za izboljšanje stanja Dvojnega jezera**. Izvedeno bo odstranjevanje jezerske zlatovčice in pisanca ter odstranjevanje makrofitov. Posledice delovanja planinske koče se bo omililo z izvedbo optimizacije delovanja obstoječe male komunalne čistilne naprave ter njeno nadgradnjo, kar bo glavna naloga Planinske zveze Slovenije. V poletnem obdobju se bo na tem območju okrepil tudi nadzor v naravi.

Poleg problematike čistilne naprave pri koči pri Dvojnem jezeru bo PZS pri projektu sodelovala še pri **ukrepih preusmerjanja obiskovanja in prilagojene rabe planinskih poti ter druge infrastrukture**, pomembno vlogo pa bo imela tudi na področju izobraževanja, informiranja in ozaveščanja.

POGOVOR Z NOVO OSKRBNIŠKO EKIPO KOČE NA PLANINI PRI JEZERU

POGOVOR OPRAVILA MIKA VRABER

Na naši koči smo v letošnji sezoni zamenjali oskrbniško ekipo. Na razpis za novega oskrbnika in pomočnika sta se prijavila Dušan in Silva Habjanič iz Male Nedelje in uspešno opravila razgovor – Dušan za oskrbnika, Silva pa za pomočnico. Službo sta nastopila ob odprtju koče, 13. junija 2020. Sedaj sta že več kot mesec dni na koči, pa jima bomo postavili nekaj vprašanj.

Dušan, kako to, da sta se odločila za delo na planinski postojanki?

Za delo na koči sva se odločila na željo žene. Bila sva že prej na eni drugi koči, prijavila sva se na razpis in bila sprejeta; imava veselje za delo na planinski postojanki

in sva delo z veseljem sprejela. Eno leto sva že bila oskrbnika, tako da začetek ni bil težak.

Se pravi, daj sta približno vedela, kaj vaju čaka na naši koči?

Približno sva vedela, samo je pa razlika v sami koči, okolici, ljudeh, vodstvu.

Silva, najprej povej, kako sta zadovoljna z vajino namestitvijo, vaju še kaj zebe?

Nič več naju ne zebe – tistih par ur, kolikor se da spati, je kvaliteten spanec.

Kako pa je s tvojim delom kot pomoč v kuhinji in pri vzdrževanju prostorov?

Glede pomoči v kuhinji sem si rekla, če bova pridni in pametni, bova znali druga drugo podpirati in sodelovati brez nagajanja. In tako tudi je.

Pri vzdrževanju prostorov je res veliko dela. Prav danes sem naletela na zelo razmetano sobo, ki sta jo pustili za seboj dve nemški družini. Česa takega še nisem doživela. Drugače pa sobe lepo pospravijo za seboj, poberejo posteljnino za enkratno uporabo, in sobe so dokaj čiste. Jaz seveda vsak dan vse temeljito počistim.

Glede na poostrene higienske zahteve je dela po sobah in sanitarijah toliko več, kaj ne?

Vsak dan počistim vse, od ogledal do tal – to mi je že dano, da rada čistim, mi je že mama dala tak nauk: če ženska nima kaj delati, naj gre čistiti! To sem si zapomnila za večne čase.

Kako se kot Prlečka sporazumevaš s kuharico Mari, ki je čistokrvna Gorenjka?

Mi se bolj s smehom sporazumevamo, ni bilo nobenega trenja, bil je pozitiven stres. Izmenjujemo prleško govorico z gorenjsko, Mari nas sicer slabše razume, vendar smo ji obljubili, da jo bomo do konca sezone naučili govoriti po prleško!

Ti si sicer tudi dobra kuharica, se tudi tu še kdaj »vtakneš« v kuho?

Tudi v kuhinji dodam svojo dodano vrednost. Pomagam kuharici, kolikor je mogoče, ne vtikam se v njene stvari v podrobnosti, jo vsem podpiram, včasih pa tudi sama kaj spečem, če Mari nima časa. Pomagam, kolikor je v mojih močeh in delovno izkoristim dan.

Se vračam k tebi, Dušan. Kakšne naloge vse moraš opravljati kot oskrbnik – kakšen je tvoj delavnik?

Ja, delavnik je od jutra do večera (smeh)! Delam vse, kar zadeva koč, strežem, čistim, skrbim za elektriko,

kurjavo, črpam vodo, urejam okolico koč. Sicer si pa vse delo razdelimo vsi, cela ekipa.

Kaj pa sprejemanje rezervacij in komuniciranje z gosti?

To v glavnem delamo skupaj s kuharico, zlasti kadar gre za tujce; ona je bolj veščica angleščine, midva pa nemščine in »ponaše«. Precej dela je z obračunavanjem turističnih bonov (vavčerjev), sedaj je tega že kar veliko. Zaenkrat mi gre to kar dobro, obvladam delo z računalnikom in blagajno, saj sva imela s Silvo več let svojo trgovino in ni to nič tujega, gre brez problema. Rad delam z ljudmi, saj delam z njimi praktično celo življenje – začel sem kot mehanik na terenu, potem kot šofer težkega tovornjaka vlačilca, potem pa tudi prek športa, bil sem nogometaš, nogometni trener in sodnik. Sedaj imam za to že previsok emšo, še vedno pa navijam za svoj klub Maribor, pa tudi za Muro, ki je blizu mojega doma.

Kaj ti povzroča ali kaj ti je vsaj na začetku povzročalo največje težave?

Na začetku je pač bilo treba spoznati delovanje koč, napajanje s sončno energijo, vodo, elektriko – ta je na začetku nekaj nagajala, sedaj smo to, upam, uspešno uredili – to je vse novo in rabiš nekaj časa, da spoznaš. Sem pa tehničen tip in zato s tem nimam težav.

Na splošno, kakšna se ti zdi opremljenost naše koč? Česa je preveč, česa pa premalo?

Mislim, da je ta koč ena boljše opremljenih. Kar zadeva samo stavbo, notranjost, gostje zlasti hvalijo sobe, postelje, okolico, čistočo – do sedaj še ni bilo nobene reklamacije, same pohvale. Prleki so naju že zavohali in jih vedno več prihaja k nam. Tudi z Bohinjci smo se dobro ujeli in se radi oglasijo pri nas. Trudimo se, da bi tako ostalo. Ne zdi se mi, da bi bilo česa preveč, gremo pač s časom naprej, tudi vavčerji in elektronske rezervacije so novost, a jih ljudje že veliko uporabljajo.

Na koncu še vprašanje za oba: Kako sta zadovoljna s sodelovanjem in pomočjo članov društva (zlasti gospodarskega odseka in upravnega odbora)?

Dušan: Mislim, da to funkcionira v nulo – od predsednika do gospodarja, praktično celotnega kolektiva. Za vsak problem lahko pokličem gospodarja in ga skupaj rešujemo. Tudi bivši oskrbnik Ivo je še vedno pripravljen pomagati z nasveti in izkušnjami.

Silva: Enkratno, malo kje je tako, dobri, pridni in delavni. Predvsem predsednika bi dala na prvo mesto, ne samo zaradi funkcije, ampak kot človeka, delavca, skrbnika za vse. Gospodar, ta pa ima posebno vlogo – tega pa še nisem doživela. Takšnega pridnega

človeka, za vsako delo je, za vse poskrbi, petico bi mu dala. Stalno je dobre volje, dobrodušen.

Potem ne bosta pobegnila v dolino že pred zaključkom sezone?

Dušan: Zaenkrat ne razmišljava o tem! Moram reči, da nama ni žal, da sva se odločila za to koč.

Silva: Niti na kraj pameti mi ne pride (smeh)! Midva sva z Dušanom takšne sorte človeka, vztrajna, delavna, skrbna, in nikoli ne odnehava prej, kot sva obljubila. Bova zdržala. Vabili so naju tudi na prejšnjo postojanko, pa sva se raje odločila za Planino pri Jezeru.

Pa še vprašanje za kuharico (ali še bolje »deklico za vse«) Mari: Kako ste se znašli z novo ekipo, kako se razumete, kako si ti zadovoljna?

Jaz sem zadovoljna. Sta zelo pridna. Od začetka smo se malo »iskali«, pač treba se je bilo navaditi na nove stvari, no zdaj smo pa že utečena ekipa. A da bi pred koncem spokala in šla v dolino? Če bo fejest hecal (gnal), bom spokala kufre (smeh)! Za prihodnje leto se bom pa februarja izjasnila. Zaenkrat mi zdravje dobro služi, nikoli pa ne veš!

Hvala vsem trem, da ste si med delom vzeli čas za ta pogovor!

Planina pri Jezeru, 22. 7. 2020

Ekipa kot se šika!

RAZMIŠLJANJA OB HOJI

MIHA REMŽGAR

Lansko leto sem si zastavil, da nadaljujem hojo po poti Alpe-Adria Trail. Po razmišljanjih, ali bi šel od začetne točke »Grossglocknerja« do Kranjske gore, sem se odločil, da grem krajšo varianto – obhodnico. Ta poteka od Kranjske gore preko Srednjega Vrha na Koroško in po dolini Zilje v Italijo in povratek v Kranjsko goro na izhodišče. Prvi dan je bil moj cilj gostišče »Baumgartnerhöhe« nad Baškim jezerom. Po vodniku naj bi trajala pot 8.30 ure, vendar sem jaz porabil celih dvanajst ur, kajti bil sem brez kondicije, tako da sem do kraja, kjer sem prespal, prišel šele tik pred mrakom. Dan prej sem povprašal, če imajo prosto sobo, vendar sem dobil odgovor, da imajo vse kapacitete zasedene in da lahko prespim na seniku. Prespal sem na seniku, dobil sem eno staro vzmetnico in odejo, da me ni zeblo in lahko povem, da je bila izkušnja zelo zanimiva.

Naslednji dan sem nadaljeval pot do Baškega jezera do Beljaka. Na poti sem bil pozitivno presenečen, ko sem si ogledoval informacijske table »Finkersteinerskega močvirja, ki so bile tri jezične, in sicer v nemškem, angleškem in slovenskem jeziku.

Pot od Beljaka do Bistrice na Zilji je bila zelo zanimiva. Hoja po stari rimski poti, širine samo za vprego, je imela svoj čar in misel me popeljala v davne čase. Zanimivo je bilo opazovati, kako malo slovenskih hiš je še ob poti. Slovenske hiše so imele napis G+M+B (Gašper, Miha, Boltežar) 2019, avstrijske pa C+M+B (Caspar, Melchior, Balthasar).

Prenočevanje v Bistrici na Zili v gostišču Stara pošta (Gasthof Alte Post) je bila zelo prijetna, saj sem se počutil, kot da sem v Sloveniji – postrežba v slovenskem jeziku,... Pot sem nadaljeval od Bistrice na Zili do Bistriške Planine (Feistritzer Alm), čez katero poteka tudi pot Via Alpina. Prav tako sem v koči naletel na prijazno postrežbo v slovenskem jeziku. Zanimivo je, da polovica planine leži v Avstriji, polovica pa v Italiji.

Nadalje me je pot vodila po italijanski strani mimo kapelice Marije Snežne in preko Zahomske planine (Achomitzer Alm), nato sem se spustil v dolino Žabnice (Camporosso) in vse do Ovčje vasi (Valbruna). Iz Valbrune sem se naslednji dan vračal po kolesarski poti (bivša železniška proga Ovčja vas–Kranjska gora).

Opazil sem tudi moderen način pohodništva. V potovalni agenciji vplačaš večerjo, spanje in zajtrk, medtem ko ti prtljago prevažajo z avtomobilom. Po isti poti, kot sem

jo opravil jaz, sta hodili tudi dve nizozemski pohodnici. Medtem ko sem jaz v nahrbtniku tovoril za 6-dnevno potovanje (6 majic, spodnje perilo in nogavice), sta oni hodili od enega do drugega cilja samo z lahkim nahrbtnikom (majico za preobleč in plastenko vode), kar me je zelo presenetilo, saj imajo pri nas ženske načeloma »malo« več prtljage kot moški.

Druga izkušnja je bil pohod 15. avgusta preteklega leta. Moja pot se je pričela v Hrušici, preko Plavškega Rovta (zanimivo plezališče), dalje preko Planine pod Golico, po strmi levi poti do Koče na Golici. Zanimivo mi je bilo, da je po kočah prepovedano jesti svojo hrano. Zanimivo je, da smo včasih, ko si prišel v kočjo in vprašal, kje boš spal in jedel, danes to zamenjuje vprašanje, kje boš polnil mobilni telefon in šele nato, kje boš spal. Koče so se precej modernizirale, saj mnoge ponujajo polpenzion (večerja, spanje s planinsko izkaznico in zajtrk).

Zelo veliko je bilo slovenskih pohodnikov, vendar samo enodnevnik. Ko sem spal v Koči na Golici in kasneje na Stolu, so prenočevali poleg mene še avstralski, belgijski in nemški pohodniki. Moram reči, da sem na poti srečal veliko tujcev, več kot Slovencev.

Za orientacijo sem uporabljal večinoma prenosni telefon, največ mi je pomagala aplikacija »maps.me« in pa »PhoneMaps«, ki ima naložene planinske poti za celo Evropo, s čimer sem bil zelo zadovoljen in nisem imel nobenih težav.

Naj povem, da odkar sem pričel s svojim pohodništvom, imam malce drugačen pogled na svet. Pot ti mnogokrat razsvetli kak problem, pa tudi pogled z vrha lepe planine je seveda lepši. Priporočam.

V SPOMIN LOJZE – GIGI ABRAM (1933–2020)

MARINKA PERTOT

Le nekaj dni pred 87. rojstnim dnevom je sklenil svojo življenjsko pot časnikar, urednik, publicist, kulturni in družbeni delavec, predvsem pa strasten ljubitelj gora in navdušen pohodnik, dolgoletni, zaslužni predsednik Slovenskega planinskega društva Trst (SPDT) Lojze Abram.

Rodil se je v Trstu, v zavedni svetoivanski družini. Čeprav njegov prvi stik z gorami ni bil navdušujoč, so ga pozneje, ko je spoznal mlado slovensko Koroško, bodočo življenjsko sopotnico, gore popolnoma zasvojile.

Z vrha Volnika nad Repničem sem zrla v daljavo vse od Jadrana mimo Učke, Snežnika, Nanosa, do

Julijcev... Slonela sem ob spominskem obeležju iz kraškega kamna, ki so ga člani tržaškega planinskega društva postavili po Abramovi zamisli, v spomin na preminulega prijatelja Miliča. Na robu tržaškega Krasa spomenik istočasno izpričuje več kot stoletno zakoreninjenost slovenskega planinstva v zamejstvu. Veter mi je v nosnice prinašal vonj po tobaku iz njegove pipe, pred očmi se je zavrtel film, nešteto spominov, vzponov, pohodov, skupnih doživetij, sej, debat...

Gigija, kot smo ga prijateljsko imenovali, sem spoznala na Matajurju. Bilo je leta 1979. Mladinski odsek SPDT je organiziral izlet za osnovnošolsko mladino. Vreme je bilo kislo, in ko smo pri Mašerah stopili iz avtobusa, je rahlo rosilo. Pogumno smo se napotili proti cilju. Pod vrhom so mladino razveselile zaplate snega. Ko smo prišli na vrh, pa se je vreme naglo poslabšalo, pripodila se je megla in začelo je močno deževati. Naglo smo sestopili. Ko smo se namestili v koči in smo vodiči najmlajšim pomagali preobuti premočene čevlje in nogavice, je stopil v jedilnico Gigi z veliko škatlo. Otroci so se ga razveselili, saj so urednika priljubljene mladinske revije Galeb, ki jim je vsak mesec prinašal v razred svežo revijo, dobro poznali. Takrat pa je otrokom prinesel sveže, komaj natisnjene Galebove majice: nemudoma so si jih nadeli in vzdušje je postalo praznično.

Ob službenih dolžnostih, urejanju Galeba, ob mnogoterih zanimanjih, političnih in družbenih zadolžitvah je Abram vedno našel čas tudi za prijetno potepanje po gorskem svetu, za smuko in še posebno za potovanja tudi v najbolj oddaljene kraje sveta. Spomine s potovanj in doživetja je darežljivo podeljeval udeležencem svojih številnih predavanj.

Po upokojitvi je sprejel predsedstvo SPDT-ja; predano, s prirojeno strokovnostjo in natančnostjo, z odprtostjo in s pogledom, uprtim naprej, je vodil društvo celih

dvanajst let. To so bila leta odmevnih odprav v tuja gorstva. Tržaški alpinistični odsek je bil v tem času še posebno dejaven in uspešen. Mladim je predsednik zaupal: zastavil je vse svoje sile, aktiviral diplomatske zveze za pridobivanje soglasij in sponzorjev, da so se le uresničile skrite želje naših alpinistov po osvajanju najvišjih vrhov sveta. Nastala je uspešna, odmevna mednarodna odprava Sagarmatha 90. Na vrh Everesta sta ob tej priložnosti stopila tudi Andrej Štremjelj in njegova žena Marija (13. ženska na vrhu Everesta), prva zakonca, ki sta bila skupaj na strehi sveta. Tudi naši alpinisti so dosegli zavidljive uspehe. Lenart Vidali in Davor Župančič sta se povzpela na višino 7500 metrov, Tatjana Grgič je, kot prva ženska v deželi Furlaniji-Juljski krajini, dosegla višino 7300 metrov. Ob tej priložnosti je društvo organiziralo tudi treking pod Himalajo; udeležil se ga je tudi predsednik Abram. Na dosežke društva in posameznih članov je gledal s ponosom. Zelo si je prizadeval za vidnost in vidljivost društva. Utrjeval je vezi s sorodnimi slovenskimi društvi v deželi Furlaniji-Juljski krajini, gojil sodelovanje s številnimi planinskimi društvi na Primorskem, s Planinsko zvezo Slovenije, predvsem pa s pobratenim društvom Integral (danes LPP) iz Ljubljane. Močno se je trudil za sprejetje našega društva v vsedržavni CAI, a na drugi strani je žal naletel na gluha ušesa.

Živo se spominjam, s kakšnim zadovoljstvom se je hudomušno smejal pod brki ob odprtju razstave – 1000 + 8000 na Tržaškem velesejmu leta 1992. Razstavo so organizirali italijanski planinski klubi in SPDT povabili k sodelovanju, kar je bilo v tedanjem vzdušju presenetljivo. Mi pa smo izziv sprejeli in na dveh panojih prikazali plodno raziskovanje naših jamarjev in vzpon na osematisočak Everest. Na slovesni otvoritvi sta si razstavo ogledala poleg predsednika državnega CAI-a de Martina in predsednika PZS Andreja Brvarja še posebna gosta: sloviti osvajalec druge najvišje gore na svetu K2 Ardito Desio in himalajec Hans Kammerlander. Ob ogledu razstave so se prestižni gostje še posebej ustavili ob naših panojih. To je izzvalo hudo zavist italijanskih kolegov, ki so skušali na vsak način znanim osebnostim onemogočiti stik z nami.

Kot navdušen smučar je Abram veliko vlagal tudi v zimske športe. Skrbel je za treninge, tečaje in za brezhiben potek Zimskih športnih iger ter obnovil tedenska zimovanja, ki pospešujejo sproščeno druženje. Društvo se je močno uveljavilo, njegova razpoznavnost se je v mednarodnih smučarskih krogih razširila, tako je sprejelo izziv Mednarodne smučarske zveze FIS za organizacijo tekmovanja v ženskem slalomu za Pokal treh narodov, ki je potekal

na Trbižu. Za brežhibno organizacijo je društvo prejelo tudi pohvalo Mednarodne smučarske zveze FIS, kar je bila predvsem Abramova zasluga.

Z večjim časnikarskim peresom je nato v knjigi *Od Jadrana prek Triglava* strnil in zabeležil vse najpomembnejše trenutke, ki so se v društvenem življenju zvrstili v njegovi stoletni zgodovini.

Za bogato dejavnost na področju planinstva je bil Lojze Abram deležen številnih priznanj in nagrad: prejel je priznanje ZSSDI-ja, leta 2000 Bloudkovo plaketo, ob svoji osemdesetletnici, leta 2013, pa Častno listino Planinske zveze Slovenije.

Njegov lik in življenjska zavezanost planinam nam bosta ostala v trajnem spominu.

ZAPUSTIL NAS JE JURE REYA, NAŠ ČLAN IN PRIZADEVEN UDELEŽENEC NAŠIH IZLETOV

Spominjali se ga bomo z mnogih izletov, na katerih je rad pokramljal in bil vedno prijeten sopotnik. Jure, hvala ti za pot, ki smo jo prehodili skupaj.

ANGEL ZA BOLEČINO

Bolečina je oster trzaj
puščice na neusmiljenem loku.

V živo tkivo poseže,
prag bolečine preseže
pri ljudeh in pri Bogu.

Tedaj se angel bolečine skloni
nad ranjeno tkivo,

nad rano živo,
da jo s sapo omili
in s krili nadkrili.

A ne pomaga.

Bolečina je tu, ki zmaga,
zmeraj,

od rojstnega joka do ure kasne.

A takrat, ko sama v sebi ugasne,
pride ponovno angel neskončno mil
in reče: Konec je, dosegel si cilj.

Bolečina postane mila,
nič več je ne bo, nikoli več,
človek je rešen, nič več mu ne hasne
ne v dobrem ne v zlu.

A tam blizu že šotori odhodu stojijo,
po dolgem času z znaki miru.

Angel jih pazi.

(Tone Pavček)

ZAHVALA

Jure Reya, 1939–2020

Vsem skupaj, ki ste pospremili našega Jureta na njegovi zadnji tuzemski poti, se mu poklonili s cvetjem, ali pa mu posvetili vsaj drobno misel in kakšen spomin, izrazili sožalje in sočutje, meni pa nesebično ponudili kakršnokoli pomoč, se v imenu svoje družine iskreno zahvaljujem.

Kljub zrelem letom je bil še poln življenja, načrtov in kljub temu da se je zdel vedno umaknjen, je bil zvesto z nami. Hvala vsakemu posebej, ki ste prepoznali njegov potencial in dobre lastnosti.

Maruša

Na naših avtobusih plačujete prevoz z mobilno aplikacijo Urbano na pametnih telefonih ali pametnih urah ...

... načrtujete pot s pomočjo satelitskega sistema na pametnih telefonih.

Prilagojeni smo za osebe s posebnimi potrebami ...

... in z 68 avtobusi na metan ohranjamo zdravo okolje za vas.

Lahko najamete avtobus s prikolico za kolesa.

Električne EUBANE za izvajanje prevoza na klic.

In električne Kavalirje v peš coni.

Zapeljite se z zložljivim kolesom v celotni mreži LPP.

avtobus@lpp.si
01 58 22 400

tehnicni@lpp.si
01 58 22 700

delavnice@lpp.si
01 58 22 600

Mestna občina
Ljubljana

IZLETI PD LPP 2020/21

datum, dan	izlet	zaht.	čas hoje	vodnik
MAREC 2020				
1. 3. NE	Grintovec	S	8 ur	Janez Medved
14. 3. SO	Pentlja 1. del	L	4 - 5 ur	Stanislav Kragelj
21. 3. SO	Kredarica	S	10 ur	Stanislav Kragelj
28. 3. SO	Lašček	L	5 ur	M. Koželj Stepic
APRIL 2020				
4. 4. SO	Pentlja 2. del	L	4 - 5 ur	Stanislav Kragelj
18. 4. SO	Trdinov vrh	L	5 ur	Franc Bergant
19. 4. NE	Turska gora	S	8 ur	Janez Medved
25. 4. SO	Gradiška tura - ferate	ZZ	6 ur	Stanislav Kragelj
MAJ 2020				
2. 5. SO	Glinščica - ferate	ZZ	8 ur	Stanislav Kragelj
9. 5. SO	Viševnik	Z	4 - 5 ur	Janez Medved
16. 5. SO	Kamniška Bistrica	L	5 ur	M. Koželj Stepic
23. 5. SO	Pentlja 3. del	L	4 - 5 ur	Stanislav Kragelj
30. 5. SO	Tabor ljubljanskih planincev	L	3 - 4 ure	Franc Bergant
JUNIJ 2020				
6. 6. SO	Pentlja 4. del	L	4 - 5 ur	Stanislav Kragelj
27. 6. SO	Skuta	ZZ	9 - 10 ur	Janez Medved
24.-28. 6. SR-NE	Peš od Ljubljane do Planine pri Jezeru	L	6 - 8 ur/dan	Tomo Rusimovič
JULIJ 2020				
4. 7. SO	Bregarjev pohod na Planino Viševnik	L	5 ur	Franc Bergant
11.-12. SO-NE	Krn	ZZ	7 - 8 ur	Janez Medved
19. 7. NE	40. obletnica pobratenja SPD Trst in PD LPP - Planina pri Jezeru	L	2 - 3 ure	UO PD LPP
AVGUST 2020				
15. 8. SO	Triglav čez Plemenice	ZZ	12 ur	Stanislav Kragelj
21.-23. 8. PE-NE	Planinarjenje po Fužinskih planinah	L in Z	4 - 8 ur/dan	UO PD LPP
SEPTEMBER 2020				
5. 9. SO	Jerebica	Z	8 ur	Stanislav Kragelj
19. 9. SO	Storžič preko Žrela	ZZ	7 - 8 ur	Stanislav Kragelj
26. 9. SO	Medno 1. del okoli Ljubljane	L	4 - 5 ur	Stanislav Kragelj
OKTOBER 2020				
3. 10. SO	Izlet v neznano	L	3 - 4 ure	UO PD LPP
10. 10. SO	Blejska koča	L	4 ure	Franc Bergant
24. 10. SO	Dobrunje 2. del okoli Ljubljane	L	4 - 5 ur	Stanislav Kragelj
NOVEMBER 2020				
8. 11. NE	Kostanjeva nedelja s SPD Trst	L	3 - 4 ure	UO PD LPP
14. 11. SO	Vertovčeva pot	L	6 ur	Franc Bergant
21. 11. SO	Pentlja 3. del - krožna	L	4 - 5 ur	Stanislav Kragelj
DECEMBER 2020				
12. 12. SO	Prednovoletno srečanje članov PD LPP Pr` Mehačk	L (S)	3 - 4 ure	UO PD LPP
19. 12. SO	Veliki vrh v Košuti	S	6 ur	Stanislav Kragelj
JANUAR 2021				
9. 1. SO	Komna	S	3 ure	Janez Medved
15. 1. PE	Nočni pohod na Grmado	S	5 ur	Franc Bergant
23. 1. SO	3. tradicionalni pohod na Planino pri Jezeru (šola varne hoje pozimi)	S	8 ur	Stanislav Kragelj
FEBRUAR 2021				
6. 2. SO	Potepanje po Veliki planini	S	6 ur	Stanislav Kragelj
20. 2. SO	Roblekov dom pod Begunjščico	S	6 ur	Stanislav Kragelj

Legenda:

L - lahka kopna tura
Z - zahtevna kopna tura

ZZ - zelo zahtevna kopna tura
S - snežna tura